

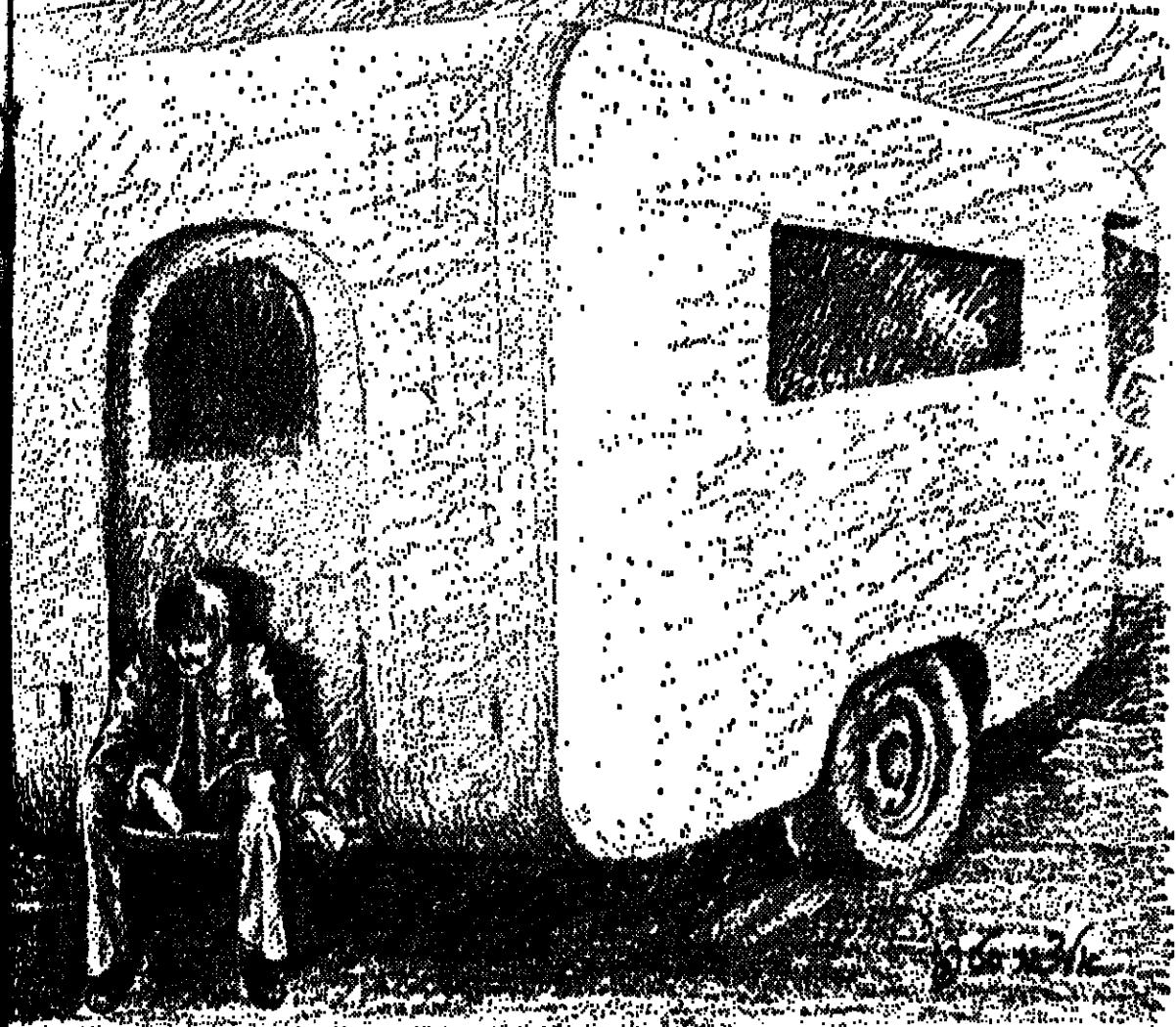
مَكْزَا مِنْ الْأَصْلِ

יום שבת (ויחל)
 אשר ע"י המתינה לחלוץ אתרים
 י"ה למלא דייקנות כדי למנוע עיכוב בביצוע החשמה
 החינה הכרת'
 יום שבתה
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת
 יום שבת

הכפרות

פרק ראשון

לפי שם בא למסד החינוכי של חרס' בשלח חודש מאי, את שני פי מונ' ואחרי לא היה איש עשוי לחשוב כך. הוא נשכר לעבודה באמצעות אחת הסוכנויות הוותיקות, המתמחות בהיצע של מורים לבתי-ספר ע"פ שיטות, כדי להמשיך בחוריה על מקומם של דוברי חוקן עד שאפשר יהיה למצוא איזה איש מתאים. "ידע-לשונות", אמר תרסוד לחברי המורים, "הוראת" שעת' וכמחנכים, חפשי את תולדות תושבם לצדידים. אני חושב ש' נסתר אתו יפה מאוד עד עלי, המורים לא תתקשו להבין את האור' תורה. גים פרידו היה שכיר דל של תחילת החינוכית. נמנה עם אותה חבורת ענומה כמו תמונתה מרת לאב' דין שזיתת לא מרונת קאראקול ו' מילא מקום בחוריה ואיאלוניה לכו' תחת תמונתו, עד שהתחילו הציקים שלה לחזור מן חבנק, או כמו תמונת מר מולדבי, הססגוני שנקרא מחו' רות המקלה לעזור למשטרה בחקיר' רותה, ובכל חידוד עדיין היה מסייע עד עצם היום הזה.

גים פרידו חגיע ביום ששי אחר בסופת-מטר. סמור לאחר ארוחת-צהר' ריים תגיע, נחנך במכונית, "אלוהים" אדומה ישנה וגורר אחרי קרון-מגו' רים משומש, שהיה פעם כורס, השענה המוקדמת של אחרי-צהריים במסד' חן מסיק'זמן שאנו, את העצרים שולי' חים למוש בחוריהם, המורים יושבים במעורר על ספל קפה וקוראים עזרי' גים וא מקנים עבודה של חלמי' דים. תרסוד קרא רומן באונוי אמו.

4 ימים ולילות (ממדיה)

לכן מכל בית-הספר ראה רק ביל רוד' בוועל-משק את גים כאשר תגיע, ראה את הקיסור מיתמר מן המגושה של המכונית, עם שהתחלת לה בדרך הפרטית ורועה המפורות, המגבים נעים במלוא הברק וקרון-המגורים רוד' מרעיד בין השלליות.

רוד' היה גער חדש בימים ההם ו' דורג כרפת-שכל, אם לא כמפגר ממש. המוקד של תרסוד היה תלמידי ח' שנת שלו בתוך שנת-לימודים אחת: הוא היה ליד סלנג ושמן, תולת' קצרת, ובשיעור המנוחה היה מרבה לכרוע ברך על קצה המיטה שלו, תוך שהוא צופה מבעד לחלון, אמו חייה חיי-מותרות בעיר באו; באשר ל' אביו, מוסכם היה, שהוא עשיר ביותר וגדולתו זו עלתה לכן במידת יקר, רוד', שבא מבית שבור, היה גם מפתחל מבעד, הוא הכיר וראת, שגים לא נעצר ליד בניני בית-הספר, אלא חמד שיד בדרכו עד לחצר האורווה. תאיש ידע את מערכי המקום. לאחר זמן החליט רוד', כי ראה עד סוף מוקדם או עין במפתח. כאשר תגיע אל החצר, לא נעצר, אלא המשיך בנסיעתו עד לראש הולת, ממחר כדי שלא להספיד את תמונתו. אחרי כן עבר מעל ל' תולדות ירד, לבור', עד שנעלם מן העין.

כאשר נשמע קול הפעמון לסיום ח' מנוחה, נעל רוד' את מגופו ובוסס בגשם עד ראש חבור חשקף מוט. שם ראה את גים, לבוש מעיל-גשם צבאי ולראשו מגבעת משונה ביותר, רחבת-תחתית, כמו מגבעת-סאטנאי אך עשירה, צד אחד מוגבה וטוחן בסיכה בקפל שרוב של שרדידים וחמים נגרים ממנו כמו מטרון.

גים יושב היה על מדרגת ושוחח מבקבוק ידיו של פלאסטיק ומשקפו בתוך כך את חמו הימנית, כאילו נדח'.

אוינו, רוד', אדוני, אני תלמיד חרשי.

עוד רגע אתה סקר תלת את רוד' מתוך על המגבעת. אחרי-כן התרככו תוריהם בענין גיחוך זאבי, ובכיוו' גית, המשיך תאיש בעיטיו תאיש, תוך מבקבוק הפלאסטיק.

תלמיד חדש, מה ו' — חור גים נהגם לחור הבקבוק, עוד מנהך, אם כן, אני אינו חרשי, המשיך, בענימה שבסך-הכל היתה ידידותית חרבת יותר, אני חקיק, עתיק, עתיק כמו רים ון-ויקל, אם אתה רוצה לדעת, עתיק יותר, יש לך חברים ו'.

לא, אדוני, אמר רוד' בפשטות, בענימה האדישה שנוקטים דרדקים תמיד באומנם, לאי, גים לא תגיב כל-עיקר, ולכן חש רוד' פתאום בניד מור של קרבת, ושל חקוה.

תשם השני שלי זה כיל, אמר, שם-המכילי שלי היה ביל, אבל מר תרסוד קרא לי ויליאם.

בחרתי המון בילים, כולם היו טו' בים.

גים חסר את מגבעתו. שערו ח' צאבהו היה גזוז קצר, חור מוקמות שבהם הנמיכו המספרים יותר מדי.

טלאים אלה היו בעיקר מצד אחד, ולכן ניתש רוד', כי גים הסתיר בעצמו בורעו הבריות, ובשל כך נראה מעוקם עוד יותר.

קרון-הגרר לא היה מקום נוח למגר רים, הבתין רוד', אך ששלט בו נק' יון קמדי, מיטת-קיר, כסא-מטבח כרית של אנית, מיכל של גו. אי לא תמונה של רשיתו, היורה רוד', שעדיין לא טבש בבגר רוד', תחנא את מר תרסוד. חורבים תאישית ח' יחידים שיכלו היה למצוא חיו ש' הפעם צבאי חלוי מן הולת, מר' כת של כל-תסירת מעשר-בית, מבוססת חקיק ומקלחת מעשר-בית, מבוססת על חוקי-ביסקויטים-מטקת, שולי' המה למשיע אל חנג. ועל השולחן בקבוק אחד של משקה גול-יצע, גין או וודקה.

במה אתה טוב, ביל ו' אינו יודע, אדוני, אמר רוד' כעשיו עי.

גים גמע עוד גמיעה משמשת, בכל-אופן, אחת טוב בחסות-הולת, אמר, זה אני מוכן בחתול לומר לך, קשישי, אנתנו, הבודדים, כך אנ תמיה אין לנו על מי להישען, מה ו' אי אתר מלבדך לא תבחין בי, חשבתני שאחא איוח מבשנה, המפתחל המנוחל ביר' לתת-עורב, כל זמן שהמשקמים על חו' מה מה ו'.

כן, נענה רוד' בתכרת-טובה, ח' נכון.

המשך אותו שלישי-חוקיק יום ח' בערים את גים בנינו, כמו וסמו' נסיונות גים עד שנתה דעתה וטו'

ב'קלנס', ומכיוון שלא נדבק, גיסו ב'פראט', ומזמן-מה ב'גולאש', גולאש בגלל חיבתו למאכלים מנוללים, רית הקארי והבצלים והפאסריקת, שהיה גיסא לקראתם במשכים חמים, כשהיו עוברים בשורת על-פני הבור, בדרכס לחפילת-הערב. אולם גם זה לא הניח את דעתם עד שלבסוף נמנו-ונמנו לבנותו, קרני.

אש קטילת תרסוד לא היה חמי' מידעים בנוגע לגים, מארגי-בנקס אמר, שורא-ידס אותו אוטובוס כש' היה שחור, הוא גם שהצביע על האמרי דת, במישק-הסלל שבו הפליא גים לעשות כל-יך, מארגי-בנקס לא היה שיקי-קייט, אך הוא ירד למגרש לצ' פות עם תרסוד.

אתה חושב שהאסורה הזאת כש' רוד', שאל בקול רם ומחלל, או, שלדעתך היא גנובה ו'.

לעיד, זה מאוד בלתי-הוגן, גער בו תרסוד, תולם בצלעות כלבו הענק, גינך אותו, גינך, בשוך את תאיש חרשי.

אולם עד שהגיע תרסוד לחדר-העבודה שלו, גמנו צוחקי לגמרי ועצ' גנות יחירה ירדה עליו, הוא טילפן אל המוכנת, פלוני מר, סטרול, ממש' רד סטרול-את-מרי.

מה בדיוק אתה רוצה לדעת ו' — שאל מר סטרול באנחה גוראת.

בעצם, שום דבר בדיוק, אמו של תרסוד היתה חוסרת והשימה עצ' מח לא-שומעת, רק זה, שאם מבק' שים תולדותיים בכחב, חור רוצים שות יהיה שלם, אדם אינו אונק סדי' קם תמונה, לא אם הוא משלם בעד חו'.

ברוש פאטריסטי מאוד, ורק מר סטרול לבסוף.

לא, קיבלתי אותו לעבודה בבציל, הפאטריסטי שלי.

הוא היה מאויסמו', הסיף מר סטרול ולחש, כמו מחור שאיפת מחד' רידות של עשן סיגריות, מרותק למי' סה. עמוד-השירדח.

בחתול, אבל אני מנית, שלא שכב בבית-החלים משך כל עשרים-וחמש השנים האחרונות. בול, לחש אל אמו, ידו על השטופרת, ושוב עלה בדעתו, שאולי אחזה שינה אח, מר סטרול.

שכרת אותו רק עד סוף השנה, פלס מר סטרול, אם אינו מצא חן בעיניו, ורוק אחת, בקשת זמני, קי' בלת זמני, אמרת כוול, קיבלת כוול.

זה, בסדר גמור, החרים תרסוד כנגדו, אבל אני שילמתי לך עשרים, גיניאט, אבי עסק אתר חרבה שנים ואני וכאי לבטחונית מסיימים אתה כתבת כאן — חרשה לי לקרוא באו' גין ו' — אתה כתבת כאן לספי פציעתה, כל מיני מינויים מעבד-לים בתחומי מסחר וחידוש מתצבים, ונתה, סקס אם זה מתאר בבחינת פעילות של חקוסי-חיים שלמה, נכון ו'.

תוך כדי תפירה הגידה אמו ראש לאות הסכמה, ודאי שלא, עתה כהו בקול רם.

במקרה ידוע לך, שהוא למד ב' אוקספורד ב'38, מדוע לא גמר ו' מה חשבתש ו'.

כעצם, שום דבר בדיוק, אמו של תרסוד היתה חוסרת והשימה עצ' מח לא-שומעת, רק זה, שאם מבק' שים תולדותיים בכחב, חור רוצים שות יהיה שלם, אדם אינו אונק סדי' קם תמונה, לא אם הוא משלם בעד חו'.

לא, יכול להיות שהוא היה כל הזמן בבית-סו', אמרה אמו לאחר שחיקה ארוכת מאוד, ועדיין לא נשאה עיניה ממלאכת התפירה שלה.

הוא היה באיות מקום יחיא, אמר תרסוד, חמוך-פנים.

לא כמו גים פרידו, לא תחשכר מר גורדי' סמילי מטבע-בריאותו למחר בגשם, מכל-שכן לא באישיו' לילה, גין היה רשמןמן, בן גיל-תשמי' דה, לכל המטב, ועלי-פי חוותו היה אחד הענונים של לונדון שאינם יד- שים את הארץ, רגלי קצרות היה, ודי' לוכו רחוק-במכלית מן חוריוות, לבדשו יקר, בלתי-חולם ולת ביותר, מטעמים של יוהרה לא חבש כובע כלל, מחוך שסבור היה, ובדיון, שכובעים משורים לו מראת גלע, כמו כסיו של ביי צח, העירה רשיתו חסרת, זמן לא רב לפני הגעס האחרונה שעזבה או' חו' — וכמו שאירע לעתים קרובות כל-יך, לא זו דברי הביקורת שלה מזכרונ' מהלך היה ליד תחנת-ויקסט' ריק, פנוי כלטי-מערב, אל מקום מגו' ריו ברובע צילטי, משום-מה היה צעדו חסמי קיטמה, בועף היה חורר ומדגה ביו לביתו את חטעמים למצוקתו הי' נוכחית, ובקרי-מוג, שהיה חלק בלתי- נפרד ממניכות-הרוח שבטבעו נמנה וגמר, כי הוא עצמו אדם ככר.

מלכתחילה היה זה יום של טרור וריגעה, הוא איחר מדי לקום לאחר שאיור מרי לעבור בליל-אמש, מבחג שהשתחרר אצלו משעמם מאו צאחו לגימלאות בשנת שעברת, כיוון שגילה כי כלה הקמה בביתו, למד בתור ב' הנות-המכלול עד ששלחת גם סכלגו' חן, ואחרי-כן החליט בנבחות-אף לט' קי' בעיניו המנוחל תאישים שלה, גלין-הבנק שלו, שמוקבל בדואר של הבוקר, העלת, שרפיתו משכה את

חלקי-הארי של קיצבתו התודשית: טוב וישת, גמר בפשוט, הוא ימכור מ'כהה. התגובה היתה גמרתה, שכן היה מצבו מניח-את-הדעת למדי, והבנק הצנוע שבפטי, האחראי לקיצבתו, היה משי' למ-אוחה כסדר, בכל-יזאת שוף מה' דורה גושנת של גרימלטהאון, אוצר צנוע ממש ליסודיו באוקספורד, וב' כובד-ראש גישא פעמלי לחנות-הספרים ברחוב קרוון, בה היה עושה למעמים עסקות ידידותיות עם חבצלים, בדרך גברה רוגותו עוד יותר ומתוך תא' טלפון ביקש מנישה עם המרקלית שלו לשעות אחר-צהריים של אותו יום.

גיורב, איך, אתה יכול להיות חמר' וי כל-יך ו' או היא לא אשת שמתי' גשים ממנה, שלה לה מרורים ובוא לארחת-צחריים.

צה וו חיקוקה את רותו ובלב שמח קרב לגשה לתנות-הספרים, אלא שנתקע לתוך ורועותיו של רודי מארי' טינדייל, כשהוא יצא מן ומספרת, לאחר התספורת והבועית שלו.

מאריסטייל עבד במשרד-החוק ו' חקיקוד התבטא בכך, שהיה מלוח ל' ארוחת-צהריים אורווים נכבדים מחוץ' של בהם, הוא היה רווק משומע, בעל רעמה של שיבה, מצויין באותה קלות' תנועה שהיא נחלתם של שמנים בלבד, למני שנים אחרות שמש קישוט ל' צות-עבודה לחיאום הביון בוויטטי- (טוף בעמוד הבא)

5 ימים ולילות (ממדיה)

מקור: מן האל

החפירות

(סוף מן המערכה הקודמת)

עד לפירוקו של אותו צוות, גם בימיה המלחמה, מתוך שתיקה ודיון במחשבות שניקה במידת ידענה, ריחף בשוליו של חשולם חשאי; ושעם אתה, דבר שמ' עולם לא נלחם לספרו, עבר עם גיון לגרסברג, "קריקט" (מסד תביון ה' ברסברג) הולנדי במיכצ' פיענע עדין וקצרי-ימים, אבל מאז המלחמה, כמו שהיה סמילי צריך להוכיח לעצמו לעומים, עברו שלושים שנה.

האלו רודי, אמר סמילי, געים לראותך.

בדוריד, חקר, זרי זה המאסטר ב' כבודי ובעצמו: אמר לי שחשגתו עם גורם ושוקר על כהבייר עת' קים! תוחדת למי מיר! אתה בריא? מה עדיין אתה אוהב את אנגליה? מה שלום או המתקן? קולו וזנבנו עד כדי לחש עוקר-ימים: שמע-בא, אתה לא תורח למסלול, מה? אל תגיד לי שכל זה כיסוי, גורג, כיסוי?

כן, אימא גאלץ סמילי, שונח ע' כמותו, לשרות את נפשו על ידי שה' פים לסעוד אותו ערב עצמו במעורר שבכיר-מנצ'סטר, שאליו חשתיכו שניהם, אלא שממנו היה סמילי מת' רחוק כמו המגילות ובמיתח לא מעטה מסני שרודי מארטיגיוול היה חבר מו.

בבעד לעימל של משקאות היה סמילי מקשיב לדברי-החלל של עמי' חן, אמר, "כן, לא, ה'כמה חכל'.

6 ימים ולינות (מגוריהם)

עד שהגיע מארטיגיוול לדברים מאי' חרים יחור, לחילופים למעלה ולטה' תלקותו של סמילי מן השירות.

כי מי שניתן לחוות מראש, מתח בימים תאורונים של, "פיקוד": הבוט, חוקן שלך, גורג, מנוחה עד, תיחד ששטר את שמו בסוד, לא ממר, כמבין, מעולם לא היו לו שום סודות ממני, גורג, נכון? קרובים כמו גנבים היו סמילי ופיקוד, כך אמרים, ממש עד הסוף.

אלו חן מהמאות גדולות בשבילי.

אל, תצטעצ, גורג, אני חייל וחיק, אתה שוכח, אתה ופיקוד וייתם בדיוק כן, בחשיפה השחלבו הידיים השמנמנות במין יוזה סמילי, בגלל זה זרק אותך, אל תרמס אותי, בגלל זה ביל היידן קיבל את מקומו, בגלל זה הוא נושא-תגביע של פוסי אליילין ולא אתה.

אם אתה אומר כן, רודי.

אני אומר משהו אחר, פיקוד בכלל לא מת מעולם, ראו אתה, ב' חגיגי' חשנית את מתאוויו של סמילי, חן לי לגמור, ולי אגדי' ווארת ממש נתקל בו באולם-ההמתנה בשדה-התעושה של יתחנסברג, לא רחוק-מדי, בשר, ולי עמל עליי' חילסק, קנת סודת בגלל תחום וכש' הסובב, חנ, פיקוד, עלייך, מחושש לאמריקאני מתריץ, ברע שראת את ולי, עץ כמו חן מקשה, ובכן, עכ' שיי ברור, פיקוד לא מת בכלל, הוא גורש עלייך חרס אליילין וחשלישי.

שלו ולכן ירד למחצרת בדורם-אפרי' קת, יכרד אלהים את נשמתו.

רגע נעחקו מלים מפיו של סמילי, "זה, הספור האירופי ביותר ש' שמעתי מימיו, פיקוד, מה מתקף-לב אחרי מחלת ממרסכה, חץ מזה הוא שגא את דרום-אפריקה, באמת, רודי, אסור לך לספר מעשיות כאלו, יכול היה להסתיי: אני עצמי כרתי אותו במשרפה בורה באוסט-אנד, ערב זה-המולד אשתקד, לכדי, הכוהן היה במגמן.

מארטיגיוול העיר במנוחה-נפש גמר רדו: "אני עצמי אמרתי לילי אותו דבר, שטות גמורה, וילי, תחביש לך", ומיד לאחר-מכן, משל כאלו לא במחשבת ולא בייבור מעולם לא נתסס לאותה דעה מטופשת: "השעי' רורית חציכית היא שנצנח את המס' מר הסעי בארצו של, פיקוד, אני מניח תמסכן הוא, שקיבל כדור בגב נבנסו לכל העתונות, זה שתמיד היה מקורב כל-כך לביל היידן, כן מסס' רים.

סמילי לא התכוון כלל להעיר על כך, ומארטיגיוול ניסה את מולו בנתיב שלשי.

משובש-מת מעולם אינני יכול לתא' מין ממש בפרסי אליילין בתור ראש' מה דעתך, גורג? בחיך, חנד לי, לך יש טכיעת-עין טובת כל-כך בבני' אדם, מה תשרון המיחוד שלו, גורג? מה המתכנן חששאי שלו?

באמת, רודי, באמת אינני יכול לע' זור לך, אמר סמילי בחלוש, "אתה מבין, אני מעולם לא חכתי את פרסי בתור כות רק בתור — תמלח נעתקת מנמן.

שאמין, תציע מארטיגיוול, עיניו

מאת משה דור שליח, מעריב' בפורטוגאל

מה אמרו דייגים, איכרים-אריסים ושכירים באוזני סופר "מעריב" — על המהפכה הצעירה של פורטוגאל

אזארת, עיירה במרכז פורטוגאל, בלשוננו מכון נה נצרה, כי עליכן נקי' ראו שמה לזכר עיר-גידור' לו של ישר.

באזארת, מגובה עצום קולטת העין את האוקיאנוס הירוק, שמרחביו משי' תרעים, לרגלי הצוקים, עד אינסוף, כ-20 אלף גמשות מתרנסות כאן על תחירות — ועל הירי' גבעות ירוקות מודקרות בריקע, ברזובות ה' צרים גיבעים תכחים תלבנים, אדומי' העצים, ועל חתול הצהבהב יושבים חיינים ומטליאים את רשתותיהם, בין חסירות, הם ונשותיהם וטפם, ב' עוד חנויות-החיינים הנשקפות אל החוף משחולות לעשות עסקים טוי' בים ככל תאפשר מתנועת יחירות, שונצמאצמה בעקבות המהפכה.

המהפכה של ה-25 באפריל, ש' מננה ואילך יש לנו, "פורטוגאל גר' ב' — "פורטוגאל חדשה", בליסבון הרחוקה מתחולל מאבק תכוח בין הימין לשמאל, ממשלת גר' טלת וממשלת קת, נשיא חולך ה', גשא בא תחיתו, כאן אל-פני חים, מתקנים אנשים קשי-יום, ששניהם צרבות רוחות ומלח וכפות-ידיים מסוקסות, את המיכמורות והסירות, שפעמים תרבה אינן שייכות להם אלא לבעלים אחרים, והם משלמים בעבורן מדות-חיים הנלכדת ברשום, גברים, שעמל מסרד ומלחמה בלתי-פוסקת באיחוי תאוקיאנוס נתנו בהם את אותותיהם, חששו את גוזה ותא' פויו את שערם, נשים שהודקנו ב' טרם עת, ילדים לובשי קרעים ו' חית-רגליים.

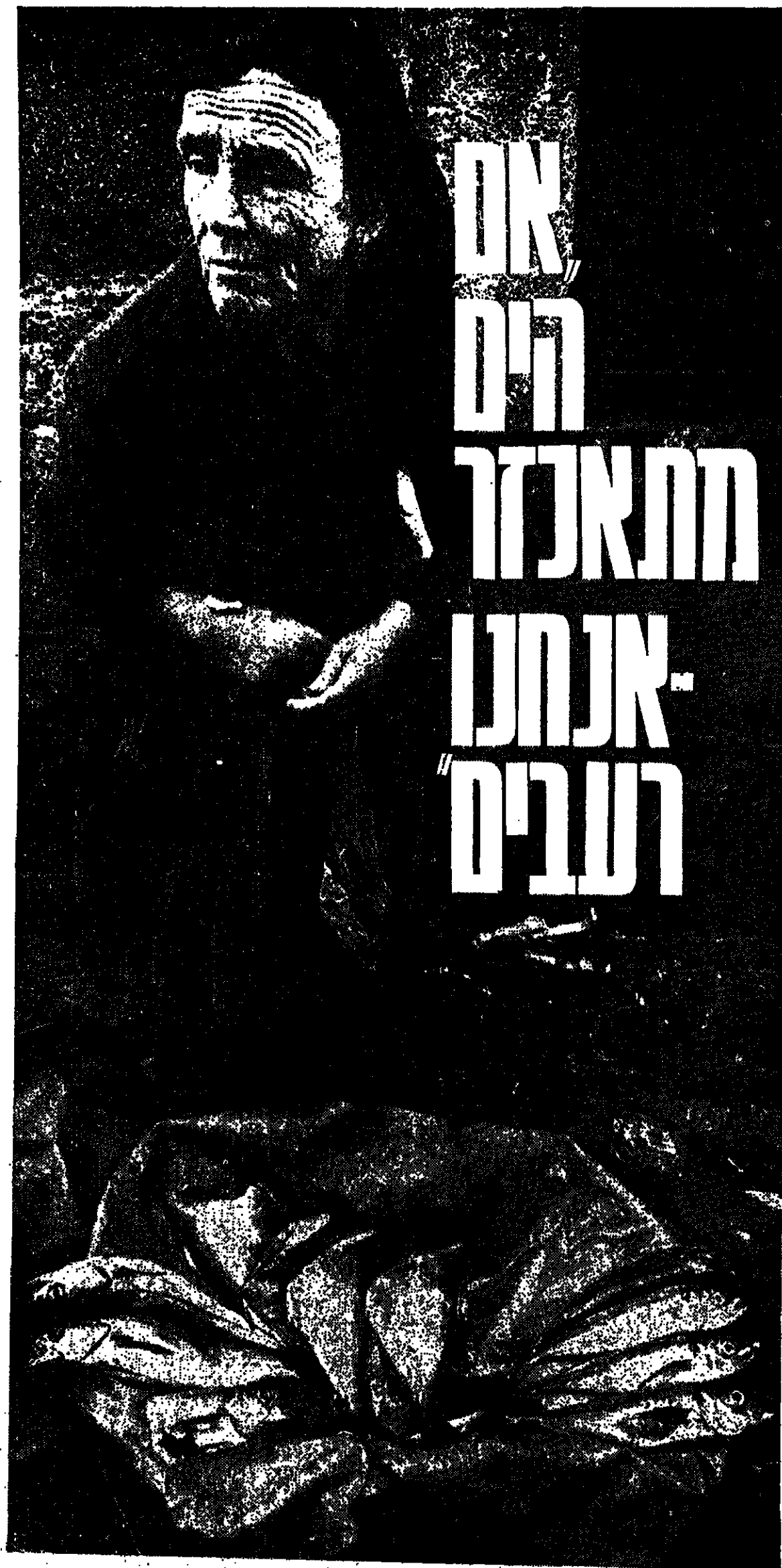
רודי, אני אינני יכול לעזור לך, עמד סמילי על דעתו.

אז, כי כאן החכם? לא מרס, זה בטוח, הצבת ותהרתך, ביל היידן הנמרץ — לורנס-איש-ערב שלט ב' מהדורות מאוחרות, יכרד אותה-החל' חים: זה הדבר, חרי זה ביל, המה' הרת אוותיק שלך, לשונו של מא' סיגרייל שוב נשתרבת החוצה, סירת וחדרת למקומה, מותירת אחריה חיון דק כשובל-עקבות, "שמעתי שהיה נון שאתה ובל חיתם שותפים, בכל' אמר, "בכל-ואת, הוא מעולם לא חלך בדרך הסלולה, מה? גאונים אף פעם אינם נותנים כן".

אתה רוצה עוד משהו, מר סמילי? לי? — שאל המלצר.

ואחרי-כן ישנו בלנד' תחזקת ה' לבנת שאינה בוחלת בשום מלאכת, תאקדמאי הצעיר, ואם לא שני אלא מספקים את המחירות, תרי חן משהו שיצא לגימלאות, לא כן? כוננתי לך מר, אחד שמעמיד פנים כאילו יא' לגימלאות, לא כן? ואם, פיקוד, חן, מי עוד נשארו חרץ מסר?

(סוף פרק ראשון)

אם הים התאכזר אנחנו רעבים

הכרזת מלחמה

לום התקלאיים, הנשים משתכרות כ" 440 אסקודוס לשבוע (בדולאר יש 25 אסקודוס, לוי השער הרשמי); הנכרים כ" 660. הם רואים את כפר-מולדתם רק פעם בשבועיים. את שאר הימים הם עושים בבקתות חשמליות על אדמת בעל-האחוזה, שאותה הם מעבירים. מחפכת אפריל הביאה אתה חקוקה גדולה, אך לפי שעה לא ה"י שימה אחון. תרעה חקוקה של פור-טוגאל — הדלות הנוראה של המדינה — לא נרמאה, לא בימי כהונתו של אנטוניו דא ספינולה, ועדיין לא בימי כהונתו של פראנסישקו דא קוסטא גומש.

במגל ובחרמש

עד שרצת מחפכת אמריל, היו הוורטוגאליים מגיבים על שכרם ה"נמור, על יוקר-החיים, על החקלאות והאיוראלית ועל המשבר העירוני ש"ממזין מהימים, בנסחת-הפלאים מ"סורות: הם היו מתגרים, או לפחות שוקים לנאות-ההשא של גרמניה או צרפת. אבל התנאים הללו — מן ה"גרועים ביותר באירופה — מירגו, ואילו במחצית השנה אחרי שקם ה"

מישטר החדש, הישירי המוחתי עדיין איננו ניכר. החקלאות היא התחום המפותח מפור בחי מורטוגאל. בדרום שולטות הלאטינוניות הענקיות. הם אמנם עלה שכרם של הפועלים והחקלאיים, אבל הממוצעים שבתם משתכרים כ" 825 אסקודוס לשבוע, והם מועסקים על בסיס יומי. אם יורד גשם, אין משלמים להם. ובפורטוגאל שכר-המגינים — 3300 אסקודוס — הוא חידוש, טרי למדי, שעדיין לא הכל קלטו אותו. במרט באוורים המפגרים, בשדות שבצל הטירות התרבות למחצה, אלו שתחיתיים מתפעלים מן הן כלי-כך על-שום ציוריות, עובדים בכלים טרימיטיוויים, במגל ובחרמש, כמנהג אבות. השיפור הממשי יותר חל בשכרם של קולמי-השעם, אלה המסירים את הקליפה מעל אלוני-השעם וצוברים אותה בערימות. ה"שעם הוא אחד מענפי-היסוד של ה"יצא הפורטוגאלי, ושכר הקטשנים הוכ"פל, ואף שולש, בהשפעת השכרם למני המחפכה.

תודעה קלושה

שליחי משלחות חשמשל יצאו דחר מים אל הדרום הנחשל, כדי לראש

את פועלי החקלאות באיגודים מק"צועיים, שיבואו במקום, בחי ופע"הינים, אשר בעלי-האחוזה שילט בהם למעשה, אבל הקשיים נוצמים — לא רק מפני שהאיור, ווא כה עני, עד שבעלי הקרקעות לא איכ"פח להם אם מעבדים את נחלותיהם או לא אלא גם מפני שתודעת ה"איגוד המעמדי של הפועלים קלושה ביותר, והם רגילים לבוא אל בעל-האחוזה, כובעים בידם, ולבקש עבד"דת.

קשה אף יותר הוא גורל הפועלים החקלאיים של צפון האלגואו — הדרום — שבו מבחירים יערות השעם קילומטרים על קילומטרים, והם נאלצים להתגורר הרחק מביתם הכפרי, באותן בקתות-עוני על אד"מת-הבעלים. תנאי המגורים שם מוע"זעים מי שהרגיל ב"איכוח" מסוג אחר.

מספון לנור טאגוס, החוצה את פורטוגאל לשניים, רמת החיים גבוהה יותר, שם נכעט כל אחד הוא בעל חלקת-קרקע, אלא שתחלקה הזאת ועירה היא, אחד מבין כל שלושת משקים בפורטוגאל שטוח קטן יותר מתמישת דוגאם, ורבים מן המשקים מוצלים לשש או יותר רצועות-ק"ר.

קע גערדות. כאן הבעיה איננה ד"י, כיו, כמו חזונות.

בלי חשמן - בלי מים

המישטר החדש טוען, כי לרודנות הישנה לא היה שום מדיניות חק"לאית, וכל אחרי פורטוגאל נתעשתה אוכלוסייתם בשנות הישנים — ל"ם עמים כיו 30-25 אחוז — בגלל הגירה, בכל אחר ואחר מצפון ל"טאגוס אחוז נתקל במשקים נטושים, שבאורותיהם הרבו ושדותיהם מגדלים עיבים.

עוזנאי זר סיפר לי, כי מנסיונו למד, שהכל חולמים על ליסבון — ומי שמע, מספר את אדמתו ביד אחי או ביד ידיו, בלא שהוא נטל דמי-שימוש, ואינו מוכן לחזור, כפרים רבים אינם יודעים מהו חס"מל, מה שיבה של סאניטאציה אוני"שית, אין מים זורמים — מעיין אחד משמש, לעתים קרובות, את כל ה"חשבים ולא פעם מרעשים תאכלי"סים בעצמם את רחובותיהם.

יש שחילדים נאלצים לכח את גליהם מתוך שבעה קילומטרים אל בית-המספר. רוב ימי המישטר הישן היה נהוג בפורטוגאל חינוך-חובה"חיים של ארבע שנים בלבד, והארכת משך חינוך-החובה לשמונה שנים תיא, פעמים הרבה, עליגבי חניי"ר בלבד. ההורים צריכים לשלם, — ואין בידם לעשות כן, המישטר הישן הוציא מחצית הקציר על המלחמות באפריקה.

והגירה מוגעת גם בבחי-החורשה, חלק ניכר של הפועלים המקצועיים נטש את מולדתו, הם עובד את כס"ריהם כדי לרכוש מקצוע — אבל כאשר רכשוחו, הם מתגרים לליסבון או לצרפת וגרמניה.

שליש - במשכנות עוני

התנאים הקיימים במרכזי-התעש"הגדולים מסביב לליסבון, פורטו ו"סאטובאל, אינם טובים יותר מאשר באזורים הכפריים. בליסבון שכר-הדירה הוא בין הגבוהים באירופה — פקיד-משלח בכיר סיפר לי, כי הוא משלם 3750 אסקודוס לחודש בעד דירה של שני חדרים, וחוז"שכר סביר", כי דירתו נמצאת ב"איור טוב" (הוא משתכר 6800 אס"קודוס לחודש, עובר, כמובן, עבודת פרשיות, ואני מקבל בעד 18 שעות עבודה בחברה פרסית מה שאני מק"בל בשלושה ימים מן הממשלה").

הן מקרה טוב: יש ששכר-הדירה עולה על מה שמשתכר ראש-המש"פחה: בעד דירה של שלושה חר"רים באיור רגיל משלם אדם לפע"מים כ" 5000 אסקודוס... אנשים נאל"צים לעבוד עבודת גוספות, לשלוח את האשה לעבודת, או לחיות שות"פים בידה עם משפחות אחרות. כ"שליש מאוכלוסי ליסבון — 150 אלף משפחות — חיים בתנאים של צפיפות משוערת או מתגוררים ב"משכנות-עוני" ששמן הולך לפני"הם.

צפיפות ומדמנה

משכנות אלה ורועים על-פני ליס"בון הם מצויים בכל פינה אפלה של עיר הבירה, אין בהם ביוב ומים זורמים, הרחובות אינם אלא מקומות, הנבחים עשויים, לוחים, קרסאות-שישורים שטוחות או קרסות, בקוראליה חיים כ" 10 אלפים נפ"שוח בצפיפות גוראה. אשה אח"שילמה שם כ" 440 אסקודוס לחודש (שוף פסיו 45).

ימים וילות (מגדלים)

ישנה בבקשה, כי תעזור להם לרכוש סירות — ולא נענו. זו הייתה תפי"שלה הישנה. מדוע אין הממשלה ה"חדשה בקטת יוזמה?

כתי באו לדבר...

"באו אלינו", אמר וזאנו, מן האיגודים המקצועיים, כדי לדבר את"נו ולשמע את דעותינו. אבל אות"דוע מתו באו? כאשר הכדנו שבי"חת, וביקשנו את עזרת הצבא ו"רבו לצאת לריג, או שלת הצבא נציגים של הסינדיקאטים. אבל לא קרה שום דבר ממשי. וות שחקל את חלקנו בשלל תרגה — זה נכון, כמו שאמרתי, אבל גם בכך שהצטמצם צוות הדייגים שלנו..."

אני הסקתי לקרא עתונות, א"מר לי וזאנו, "כי זה לא מועיל רק מכלכל את תראשי, והוא מניד ידו מנור של מרי-גוש ועייפות. עיני הכרות, שרשת של קיווקוים משתר"הן, כמו אטומות. אבל תנת זאת א"מר משה לאשתו, ותוא חורר ופונה אל"הפעם עיני מאירות. הוא, וזאנו, הדייג ואשתו, מומינים אחי לשע"ל שותלנכם. מה שיש להם — חלקי"עם האדמה והם מטערים צע"ר. שהאדמה אינו יכול להצננת לחט"הם האריבה ועליהם להסתפק בות"דוהי המאליטה.

פעם בשבועיים - גבית

על המשאית מתנוססת כדור"הצבא" במשאית מתנוססת חוד"ה

במרחק של כ" 100 מטר מן הגשר התלוי המרהיב מעל נהר טאגוס בליסבון, עומדים בתים מתפוררים של משכנות עוני (למעלה).

ללא מים בדיירות וללא ביוב, והנשים כובסות (משמאל) את בגדי המשפחה בשוקת ציבורית משותפת

חיסוס: "עכשיו יש יותר בחי-ספר", אבל שלישי נותם בכעס: "מי שמקבל חשכלה איננו חולך לדייג. מה זה משנה לנו אם יש בחי-ספר?"

חירות הדיבור

אני שואל, אם עכשיו מותר ל"שוחח באין-מפריע בעניין זה שוררה חסכמה כללית: המשטר החדש הביא חירות-דיבור אמילי למושבי הדייגים. ואילו בעבר היו נותרים מאור, אבל חנה מתערבת בשוחח אשתו של גזאנו, אשה שסגיה חרושות עבודה קשה ויסורים, לבושת שחורים כשאר גשי הדייגים — ועל שורא את ה"גשים חרושות על שפת האוקייאנוס ומצאוה לשוב בעליהן מן הדיג. ודאי נוכר מיד בטיפוריו של וירוזא אמא"דו — וצועקת בקול נמר: "מה גחן לנו המישטר החדש? כלום? כמה תרונות תכדעל שעבר? ה"ת ים רע, ואתה כמעט שלא תבוא כלום הביתה! למי אחת מפרט סימורים? תהרגוה את אחות בציבור, שבתוכ"מזויים כמה אנשים וקנים חזוכ"שים לראשם את המעצמות השחורות המסוריות, ומשתלשלות על ער"

(המשך מן הקטור הקודם)

ערים הגדולות, וכלמי מושכי-כעט ב"מחיה, אלינו נשכח, כי בפורטוגאל מצוי מספר האנאלפאביתים הגדול ביותר באירופה!

הדייגים האחרים מאויגים לו ב"שחוקת ריק למעמלים פולטים אינו נדמיה — ספק הסכמה ספק גנא.

יש עזרה חדרית

נכלום אין חזיים יקרים יותר? "נכון", אמר וזאנו, "חזיים ב"אלה חזייתקרי. אלה שיש להם עבודה על הוהן — מוגנים יותר מאחנה. תרגה יותר, אם לא נתוסם דרים — נרעב. אנו איננו מקבלים שום סוב"סידות, אבל אנו עובדים במעין קר"אוסראטיב, ואם אחד מאתנו חולה — אנו עוזרים לו."

וזאנו הוא כנראה מנהיג החבר"דה, כאשר תוצג העזרה הנכרי ל"פני תבורת הדייגים, לקח הוא את רשת הדיבור באופן טבעי. "הלידים שלי כבר בוגרים", ממשיך וזאנו, "אחד משרת כעבא. גבסור"טנאל משרתים ארבע שנים, בימי המישטר הישן עובד וות, שהחיל משרת שנונים במשכנות ושתים ב"מולדת: עכשיו בוטל נהוג זה, אחר חור לא-מכר מאנגוליה שלישי מצוי בכך הירוקי."

תאם המשטר החדש ותרבי את רשת החיזור? הדייגים מתבוננים איש ברעהו וזאנו שוחק, לייג, אחר אומר ב"

8 ימים וילות (מגדלים)

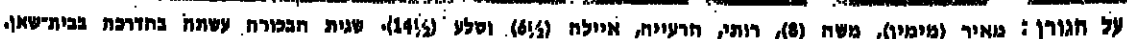
מקד: מן האצל

מאת ישראל הראל

צילים ישמח יצחק

ממאיר חר-ציון (משמאל), בליל מוצאי שמחת תורה — מול רובחו של חייל צה"ל, החוסם דרכם של מתנחלים

כדו ונמלו חבריו לסירת ערב עודם לכן. משם נמשך מבטו אל הר ה' ויחיים ונוף הגבעות הקדומות. כאשר ראו הלוחמים את הר"ציון, גוסס ויק להתרגשות הרבה והגליים נטפו שו קלות יותר, בשעה שרצו לפינוח החומות, לתפוס עמדה, להשיב אש, לטורח.

"אני, וכן יוחל: ממה שאתה חושב", מתרים בני הר"ציון, כשגני מצויי את

כוי כודהים - כוי נדהם

1

● מה קרה, אם כן, במלחמה?
הרציון: לא התחיל אשם, כי אם
חסידי. התבזה שמחור כוונה טובה,
אך מוטעית. שם דגשים לא בנוגים.
המחשבה הצבאית רומזת לכיוון לא
בזק. במקום לשאוף קדימה, קדימה
ורק קדימה, ולתוציא את האויב מ-

שינויים החיוניים בתפיסת. יש נוער
נמלא. בעל רמה אישית גבוהה ב-

1. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 277: 1039-1043.

והוא אשר לבנות צבא, שיהיה
ידיקעטע באהייב, אין ענין שוב
לצאת למלחמה הדרגתים הנהוגים, דממה
ל' ענין שקיעים באומות מאסות כבוד
ל' משטות המעטות שזיו' אלה
ידנה לעומן — אינן משמעותיות
ל' קולחיס סיכון בדי צבוע מעשים
ל' כח' גרעילס, סיפון 21 לפרט זיי
ל' בעלגון, שביצע לחמי הקומאג'
ל' ויהי היה ביוון, והם ספרה ל'
ל' נאכבדת את מבצעי, שהם לחימה
ל' ותרשידי — אפשר היה ל'
ל' באחז משרות גירועים כבאי
ל' משרמים, מכריז חוצות
ל' את מבטם הכללי, שבהיו סיפון
ל' שירות לא מבטב לעומן, עשו ואת
ל' שובן לא היה סיכון, חזר
ל' שרעים לעולל במבצעת
ל' חלצה — ושלאל יחזו
ל' כן אישור לפתח יחזו
ל' ולחזמו ועידה, מבצב שיש אין
ל' חלצה — לא יתנו לפתח את
ל' כחלפין נעשים דב'
ל' קטנים, לא-משמעותיים ולא-
ל' זאגים

מאיר תר-ציון, שהיה ממטפחי ה"מיומנות והמקצועיות בתיסעול כלי-נשק, חכנת פשיטת וביצועת, וכל מה

11 **סמים ולילות (מעדיף)**

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Arar and Collins (1971). The concentration of chlorophylls was expressed in $\mu\text{g mL}^{-1}$ of the sample.

עתה באתי אליו, לשמוע דברים
שיחיה בהם משום תריגה מן הכלל
המקובל עליו: לא ליעיץ ילא לבקר,
במקום שאינו נמצא אישית.

● מאיר הרי-ציון, מרוע עם ישי-
על ימיה על סף שנת ה'תש"ח

בעדו מצוה קשה ברת מאי מ'
בית החולים תל-חשומר, כדי לחצ'
טרף אל חבריו תלחמים. במשך שנים
עשה מאמצים גואשים לתחזיר לעצמן
לד בבחנים.

אם מעט הוא לא ירד לעיניו, ה' וברות לומר מה הוא: חושב, נספח, שפלת המבול. שבה השתתף

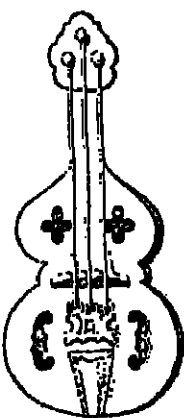
10 מינים וליציות (במל"ב)

10 ימים ולילות (בשמיים)

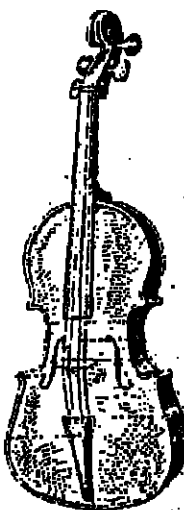
[illegible]

ספן תפה עם דניאל בנימיני

המחבר: דניאל בנימיני
העורך: דניאל בנימיני

הזינו התכניתנו הוא
שבילי-זהו בניין
מה שנינו ודציה
לבנו לבין מה
שידוע לנו שזקנה
משורקת לשמוע

בניסיונות לזריל ניתן
לנו להתמודד עם
תזמורת מפורסמת
- ראנו נושאים
עמנו את הבשורה
של ישראל שונאת
המלחמה.
שורת השלום

התזמורת החדשה

מאת דב גולדשטיין

גוף אמנותי, אין התזמורת הפיל-
חמונית הישראלית משתבחת אלא
בבתיה המוסיקאליים. בשכר שר-
דנותה והמסורת הטובה שלה,
מונים אותה חינו בקרב קומץ התזמור-
רות הטובות בעולם. אף-על-פי-כן נראה
כי היא ראוייה לתואר נוסף, לאו דווקא
מעולם המוסיקה: שגירת ישראל. בדיוק
הסמקו נגניה למרד את מוזיקתיהם, עם
שום ממשע קונצרט בדרום-אפריקה, ו-
כבר המריאה השגירה למסע קונצרטים
קשה בכל המרכזים המוסיקאליים הגדולים
של ארצות-הברית.

ואם היא שגירה, במנה המקובל בדיס-
מניה - הרי הויאלו הראשון שלה ואחד
ממנה, דניאל בנימיני, הוא מעין שר חזן
בלתי-מכותר שלה, הטווח לה את רשת קשריה
הבינלאומיים.

לימוד - בין מלחמות

הקאריירה האמנותית של דניאל בנימיני כמעט
נקטעה בשלביה ההתחלתיים: ילד תל-אביב ה-
קטנה, לפני כחמישים שנה, בגור גימנסיה, "הר-
צליה", נמשך אל חנינה ואל הכינור בגיל צעיר.
בן חמש כבר היה כורן אחרי כינורו. כשרונות
מוסיקאליים במשפחה - אב-אסתר אלא להתלח
באילן אחד: דודאמו, מלכין, היה מורה הראשון
של יאשה חפץ בויולנה והציעו אותו בצעירותו
ראשונים. גם אמו של בנימיני ויתה בעלת חוש
מוסיקאלי מוחלט.

פרופ' שור, מחלוצי המוסיקה בישראל, הבחין
בכשרונותיו של דניאל והניח אותו אל הלימוד
הסדיר, במסגרת קונסרבטוריון, שולמית. אולם
רוחות הזמן, עם פרוץ מלחמת העולם השנייה,
הרחיקו אותו מן הכינור: הוא התגייס לצבא
הבריטי, נסרד מחניור לשלוש וחצי שנים חמי-
מות וכמעט זנה אותו לגמרי: כאשר השתחרר,
גרשם ללימודים בטכניון. אבל האהבה הראשונה
חזרה והוכיחה, כי קשה להתנער ממסמית. שנה
אל האקדמיה למוסיקה בירושלים, סיים ולמני שר-
הספיק למצוא לו את מסלולו, ויתה מלחמת
השתתפות. מין גורל כזה, ללמוד בין מלחמות.

בירושלים הוצנח ויה בנימיני מראשוני ה-
לחמים בשריגות, בין בגלל נסיונו כצבא הבריטי,
בין מחמת לית-ברירה. פניעה ישירה של מני
ידידי בשריגות שלו הוציאה אותו מן המלחמה.
על שניים הצטער: שכל-כך מהר, גמרי את ה-
מלחמה, ושלעולם, כעדות המהמרת של רומאית,
לא יוכל עוד לחזור אל הכינור. ירו השמאלית
רוטטה בפציעת וגם אחר איחוי הקרעים היתה
הנועה כח מוגבלת. שאיש לא האמין, שיוכל
שוב להפעילה במהירות ובריגישות, שתנגינה מ-
חיבת.

הרופא גור על המוסיקה

"עמדו לכרות את חיד הזאת, מספר בנימיני,
מפני שהרופאים היו משוכנעים, שאין דרך אחת,
לשלו לא אשכח את הרעגים האלה. הרופא עמד
להחליט על מועד ניתוח-הבריתה. כלב מפרדתי
לצנח מכוניו. הוחז וז אחכה גדולה. קשה להי-
פרד מאהבה גדולה כזאת. ויתה שם, בבית-החולים,
אותו אחת, שהכירה אותו וידעה מהו הכינור
שבבילי. אולי היא עצמה לא האמינה, שיש עוד
שעם בכי, מכל מקום, דיברת על לבו של הרופא,

סיפרה לו מה אני כל-כך משחוק לעשות כד-
השמאלית הזאת, הפצירה בו לחת לי עד
שאנסו אחת".

נתנו לה - וחדד תחליטה. כאשר יצא מני-
החולים וניסה לראשונה לאחור בכינור, נמל-
רוחו: "היד ויתה אבר מדולדל, חסר-שיטה
הנחת את הכלי, מיואש. חברים ורופאים הסתו-
בי להתאמץ, לא להרפות, לא להיכנע בלי להספיק
שאצליח פעם, הפכתי את הכינור לאמצע לעוד
תרשית. בהתלה הקפתי צלילים שאף אחר לא
זיה מטוגל לזוהו. גם לי זה צרם באותו יום.
חמתי על המוסיקה. אבל, כראש שהאנה התלה-
עורה: מה שניגנתי והמחיתי יותר, התשרות ה-
קיס שונים של היד לחיים חרשים. התעורר
הנגינה לא רק שבביל המוסיקה, אלא כמי שהיה
על היד שלי".

נצחוננו של בנימיני תרשם בענת 1950 כשה-
עמדה התזמורת הפילהרמונית לצאת למסע
ראשון בארצות-הברית - "אורתי כל שיש אמן
ועוד ובטוח והתייצבתי למיבתים. קשה לי
תזמורת. כאשר חרדתי לי שהתלהתי ואני נתתי
עם התזמורת, רק אז ידעתי, שהמלחמה נגדו
הפגועה הסתיימה בנצחוננו".

מי שלמד בין המלחמות והתגבר מזה רשן
ברול על מה שאחת מהן עוללה לו, נמשך
נגני השורה הראשונה של התזמורת. הוא נש
גם רביעה לכלי מיתר, שאף לה מניסיון פוט
בעולם.

לפי טעם או נגד המעט?

הרי זו תזמורת ראוייה למי ש, משבוע לשנ-
מוסיקה" בלי להיות בקי בה, לברר עם חושן
הראשון כמה שאלות. מאמחתו של חובב

— מר בנימיני, עתים נדמה, כי בדרגה
הזכיות הנגינה של התזמורת אחת מפורסות ה-
לפעמו של הקהל, ולפעמים יש לי רגשות, ו
אחם בוחרים קטנים על אמו ועל המוח של יצו
המאזינים. מה האמת?

האמת היא, שאנו מחפשים תמיד את שני-
הזהב בין מה שהיינו רוצים לנגן לבין מה שיש
לנו, שהקהל משחוקק לשמוע. וזה משרתת
בין הרצון לבין טעמו של הקהל. אסור לנו לש-
אחרי ההתחליות בעולם והיוצני המוסיקאלי
לפעמים אנו, מעמיסים" על הקהל יצירות שוב-
ליתן לחנך את הקהל לטעם טוב, מחקת לה-
אבל גם כזה אסור להפריז, כדי לא לזרז
האולמות מן המאזינים.

התזמורת כגון והפרד

— כאשר מופיע עם התזמורת אמן מפורס-
מאיר, והוא גורף את כל מתיאות הפסית וקשה
הבריאות, אני בוחן את קליפתיהם של בני ה-
של מרת-רות וחיוכים מאליצים מפור. מה י-
כאן: קנאה? תיפטר בגלל התרחקת לקר-חיות?

שהתזמורת וקוה למבצעים גדולים - מה
אין ספק. הנגן בתזמורת, כשהוא לומד ונחמד
שואף להגיע בעצמו לטיבת-ההחלה במסגרת
של מבצעים גדולים. מעשית המציאות היא
התזמורת במקומו ומסוגלת אותו לאן שהוא שייך
אין זו חלילה. פתיחות-כבוד להיות נגן תזמורת
וזה מקצוע ברוך עולם המוסיקה. אבל התחלית
לגוף תזמורתי גדול היא מטבעה יותר, לעומת
רק חלקי, על עצמיותו של הנגן הבודד. הנהיה
בתזמורת תגדולה מוויית גם יותר, מסיים
השקפות מוסיקאליות אישיות.

למקור תזמורת

אני נזנה מאד מהנגינה במסגרת התזמורת,
נגלל ההשתייכות לגוף התזמורתי, בן מאה ועשרה
הנגנים. יש כאן התחדות עם רעיון אחד, עם
ישה אחת. נכון, שמד אחד יש כאן מעין
התכנסות אישית, אבל הפיגיו בא כדמוחת של
התזמורת גדולה, שמקורה בשייכות, בהר-
פועה, בשותפות הגדולה. אם הנגן הוא מוסיקאי
מכנה, בעל כושר-דון ודרך התבטאות עצמית,
ואי ימצא לו אפיקים נוספים, לבד מן התזמורת
הגדולה להתבטאות.

— מלבד יצר הנפיעה, השכר באישיותו של
כל מוסיקאי, מה מוסיקות הנפיעות המרובות של
התזמורת לחי-לארץ?

יש כאן יצר התחמדות והתחרות עם תז-
מורת מפורסמת, במרכזים מוסיקאליים גדולים.
אנחנו תזמורת של עם קטן, בארץ קטנה הקהל
הקטן שלנו מקבל אותנו בזמירות ואנו מכירים
ל טובה. אבל מתבקש גם תוצר לעמוד במיבתנו
ל קהל אחי, שאנו רגילה בתזמורת מציינות.
יש טיפוס רב בחתונות, שגם מחוץ לגבולות הארץ
זכה התזמורת בקהל אחד ובעונות חיוניות. ה-
סיום יוצרים אחרי לתזמורת ומעלים את רמתה.

נגינה בשם "ישראל"

וז הרשעה מציינת לנגן בשמה של ישראל,
איני יודע אם נגנים של תזמורת אחת מכירים
הרשעה זו. עם השמעת הצלילים הראשונים באולם
זה, אנו כאילו אומרים לקהל, בלשון הבינלאומית
של המוסיקה, בלי מלים: "הנה, אחרי כל הצרות
שלנו, המלחמה הקשה, הקוה חרשים הכואבת,
ל אננו כאן: הרמה שלנו לא ירדה. הקשיים
אינם פוסחים גם עלינו. הנגנים, ביותר הצעירים,
ששתפים במלחמות, לא רק כנגנים, גם כלוחמים.
אננו מכירים לכם את הבשורה של ישראל ה-
אמיתית - שונאת המלחמה, שורת השלום וה-
חירות".

ובאמת, כך מקבל אותנו הקהל, יהודים ולא-
יהודים. לפעמים אננו יכולים להבחין בהשתת-
פות גלויה: לארץ של סבל ומלחמה יש תזמורת
שילרשנית כזאת? והכל מורחב מטיפוס ומ-
גאות.

נאל אלון אמר פעם: "התחבר בנינו לבין
האוצה הלבנטינית הזאת - התזמורת הפילהר-
מונית, יש משו בהגדרה הזאת היועץ המוסי-

קאלי שלנו, וזכין מחטה. היה כאן בזמן המלחמה
האחרונה במלחמת ששת הימים תפס מוסי-
תזמורת ובא לארץ. במלחמה יס-הכיתורים דרש
לצאת לחיות. ברמת הגולן, באמצע המלחמה,
תפס אותו חזר צעיר, עייף, משייה, אחי כמה
ימי לחימה קשים, ואמר לי: "מר מהטת, מתי
אתם מקימים את הקונצרט הראשון של הסידרה
שלי? מהטת הורגש ואמר: "אם בסיבות כאלה
זה מה שמעניין את הכותר, או ישראל מכרחה
לצנח במלחמה".

יוזמת זוכין מהטה

— מי יום את צאתה של התזמורת לארץ? ז
זוכין מהטה חרעין נולד בראשו עוד באמצע
המלחמה. כאשר הגיעו הידיעות הראשונות על
עזרתה של יהדות ארץ-י, הוא אמר: "גיסע אליהם
ונגנן להם תודה". התזמורת הנגן בארץ-י המישה
עשר קונצרטים בשלושה שבועות. חזי מאמץ גדול,
אבל יש עמו טיפוס רב.

— מהן תוכניות המפע הקרובות שלכם?
אחוז, מחכה לנו תקופה של נסיעות רבות.
בחדש מארס 1975 יוצאת תזמורת לשלושה שב-
עות לאירופה. במרכז המפע חות - קונצרט
מטעם התזמורת הפילהרמונית בלונדון. משם אנו,
יוצאים לספרד (ביקור ראשון של תזמורת ישראל
ליה), לצינוה, לפאריס, לרומא.

מאורע גדול מצפה לנו באוגוסט 1975: אנחנו
יוצאים למסע הסטטיוליים הגדולים והחשובים ב-
עולם. ננגן במסטיוליים של ואלצבורג, אדינבורג,
לוצרן, גרמניה ווינה.

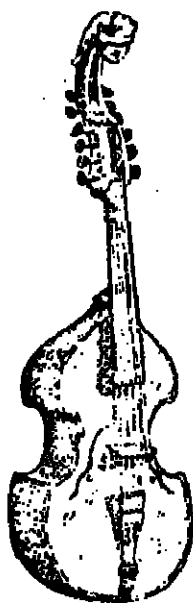
בקיץ 1976 - גולת-ההתחרות של המסעות:
התזמורת נבחרה כנגינת ישראל לחניגות הגדולות
של מאזינים שנה לצמאות ארצות-הברית. ננגן
במרכזים המוסיקאליים של ארץ-י, מחוץ אל חוץ.

— הרשעה לי, משאלה אחרונה, בעניין לא-
מוסיקאלי: ויכל התרבות הוא האכזבנית הקפועה
שלכם. מודע הויכל מרונה בליקד? מודע מיוז
האוויר לקי?

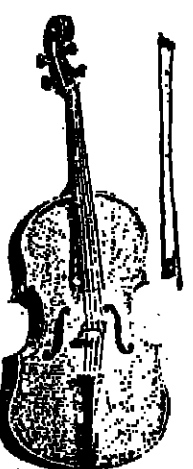
הויכל נבנה מומן, במשנים של או. הוא
דורש השקעות לא-קטנות. כדי להתאימו ליעודיו.
המיוזג באמת מוזנח, ישנם מיטורים קשים בחשמל.
יש בתוכניתנו לבצע שיפורים ושיפורים. הם דרו-
שים מאד, אבל זה יקח זמן.

דניאל בנימיני - והכלי שהוא חזר אליו
אחר נתיבי-סורים ממושך. מימין: ח-
תזמורת הפילהרמונית הישראלית בהופעתה
לא מכר בדרום-אפריקה.

את רעיון המסע
לארץ-י הגה זוכין
מהטה עוד בזמן
המלחמה:
צריך לנסוע -
אמר - ולנגן תודה

בקיץ הבא תצא
התזמורת
הפילהרמונית
הישראלית להשתתף
בפסטיבולים
הגדולים הנערכים
באירופה

הכרזה על האל

אהבה ראשונה

רק אתמול היו ילדים ושיחקו בארץ החול היום הם כבר רוקמים דומן של אוהבים צעירים. עוד מספר שנים ירצו להנשא.

האם הבטחתם את עתידם? תוכלו לאפשר לילדיכם להתחיל בחיים חדשים בדגל ימין, ובמאמץ לא גדול - עם תכנית החסכון "יתרון דירה".

תכנית "יתרון דירה" של בנק דיסקונט ובנק ברקליס דיסקונט מועניקה משכנתא כפולה

מסכום החסכון (עד 40,000 ל"י) ללא הצמדה ובריבית של 9% בלבד. תקופת החזרת ההלוואה ארוכה מאוד.

בתכנית "יתרון דירה" ניתן להפקיד סכומים חודשיים נמוכים או הפקדות חד-פעמיות - והסך שגורר על ערכו הודות להצמדה למדד.

הסכום שתחסכו ב"יתרון דירה" גדל וגדל - וכבר בעוד 5 שנים תוכלו להעמידו לרשות ילדיכם.

בנק דיסקונט לישראל בנק בוקליס דיסקונט

למני זמן מה פורסם ב"מדור" קוראים כותבים" מכתב של תלמידי י"ב/ב בבית הספר התיכון קר"י תלמידי החלומים התלוננו על מנהל בית הספר, שחזר לשני תלמידים לגלח את זקנם, ו"כאשר לא חשבימו - הוצאו מבית הספר, על אף שחזקו לא היה פרוץ".

אומר מנהל בית הספר, ד"ר אליעזר כנן (ג'ינגי), משומם מעשן מקטרת: "בהחלט השנה באו לבית הספר שני תלמידים, מגדלי זקנים. המורה הביא אותם אלי. אמרתי להם: מהר תבואו בלי זקנים. למחרת חזרו - עם זקנים. הערתי להם מעט גוססה. ביום השלישי אמרתי להם: לכו הביתה, תגלחו ותבואו לבית הספר. הם הלכו הביתה, תגלחו ובאו לבית הספר.

"כבר בשנים קודמות טיפלנו ב"עניני שיער וזקנים. בשנת התיכון דווקא מן המקלים. אמרתי, שלא נגביל את התלמידים בגידול שיער, מאחר שזה מקובל וממילא לא נצליח בדבר. אשר לזקנים - לא החלטנו שכן ולא החלטנו שלא.

שאלה של טעם - ולא של הגיון

"ענין גידול השיער הוא שאלה של טעם ולא של ויכוח חזיוני. בשעתו הסבירתי לתלמידים את העקרון של אריסטו. אריסטו מדבר על המידה הנכונה. אדם צריך לעשות כל דבר במידה הנכונה. בית הספר אינו מוסד מהפכני. הוא בעצם ביטוי לטעם ה"מקובל בחברה. קשה לומר מהו המידה הנכונה. יש דברים בהם קובע המנהל את הטעם והמידה. ברמה ל" שער מקדם לגדל זקנים. ייתכן, שבעוד שנחשבתים זה יהיה נחלת הכלל ואז גם לא אתגבר לזה.

"אינני רואה כוח ענין פרינציפיוני, אבל צריך לעשות סינ. חיי גם לתלמידים ששאלו: מדוע אסור לעשן? גם זה אין לי תשובה. מהלטה. תלמידי אומר לי - זו חביראות שלי, מה איכפת לך? ובכל זאת, אנו אושרים: אסור לעשן בבית הספר, זו חביראות שלי, אבל מה אנחנו קובעים סדרים וסיגים?"

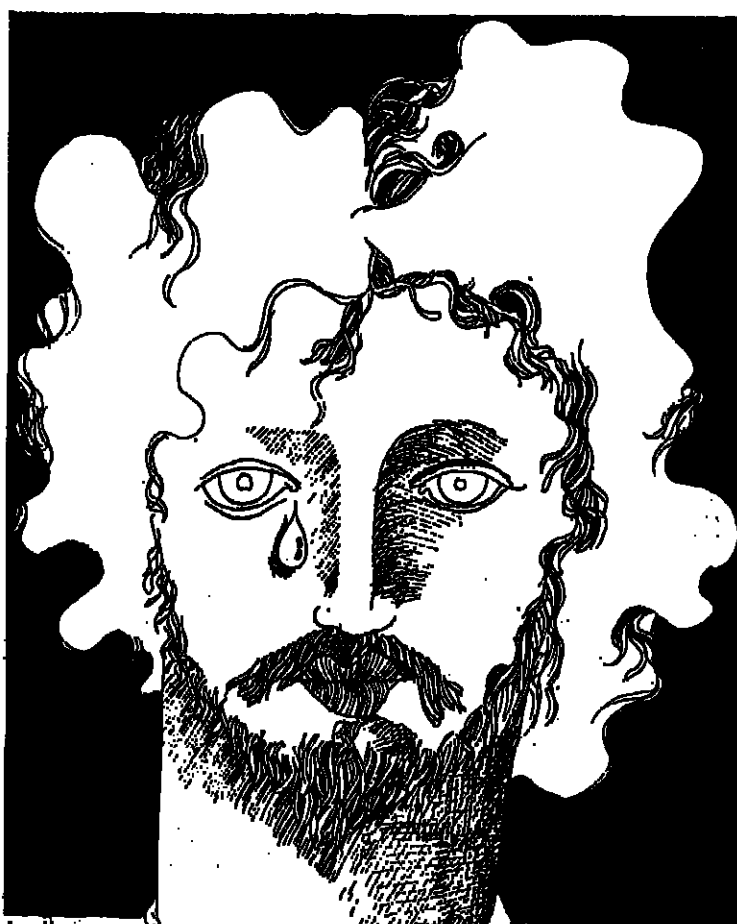
מוכן לשווח - בתנאי

במכתבם טענו התלמידים, שהומינו את המנהל לריון בענין חזקנים - והוא סירב לבוא.

על כך אומר ד"ר כנן: "כשאמר לי תלמידי י"ב, שרוצים לדבר אתי בענין חזקנים, אמרתי - אני מוכן לדבר על כך, אבל לא חזק; לא כשאמרו עם זקנים ואני אצטרך לתת להם אף לחשאייר לכה את חזקנים או לא. אני מוכן לדבר עם התלמידים על כל נושא, גם זקן יכול לחוות נושא, אף על פי שזה אינו נושא לויכוח חזיוני. מהר תבואו ותאמרו לי - אפשר לבוא יחדים או חשופים לבית הספר? אין לי שום נימוק חזיוני, מדוע צריך להתלבש. זה ענין של 'טעם'. כיום הטעם שלי ושל חמורים הוא כזה, שתלמידים לא צריכים לי גדל זקנים."

פשילות ספורים, חברה וטוילים ב"בית הספר מבוסלות" - כותבים ת" תלמידים. המנהל מבטל את טענתם זו ואמר, כי המכתב נשלח ימים מספר לאחר פתיחת שנת הלימודים, וממילא טרם הספיקו להפעיל בבית הספר את כל חזקנים והפעילויות. הוא מוכיח, שיש מועצת תלמידים, שיחד עם מורה יזומת פעולות, מומינה

3 צאק קינן
לקעמ

ואסאלות אן
כפירה

מאת נורית ברצקי

מרגלים וכדומה. יש 28 שעות (14 חוגים) ספורט בשבוע, נוסף ל"חוגים ופעילויות אחרים בבוקר וב"צהריים. דבר לא בטל. להפוך, אנחנו רוצים לטפח את חצד הזה של ביה"ס.

דימוקרטיות - אין

"בבית ספר אין דימוקרטיות" - מצטטים את מנהלם 38 תלמידי י"ב/ב החתומים על המכתב.

"זה נכון", אומר ד"ר כנן, "בית ספר אינו מוסד דימוקרטי. התלמידים אינם בוחרים את המורים ואינם מרכיבים את תכנית הלימודים. בית הספר הוא חצד של חזיוני קראטיה, אבל לגבי החלמיד, הוא אינו מוסד דימוקרטי. התלמיד אינו בוחרים אותי להיות מנהל ו"אינם ממנים את המורים."

"אבל בחוד המוסד אנחנו רוצים לתוך אותם למישר דימוקראטי יש מועצת תלמידים, יש ויכוחים ו"אפשרות לחללי בגושאים שונים, להכיר וללמוד את המשטר החימי קראטי, אנחנו לא מבטלים אותם בדשוחיהם, רק פותחים להם פתח למחשבת עצמית, לא מטילים עליהם אידאולוגיות חז"צדיות, פרט לזה שאנחנו מחנכים אותם ברוח לאומית כללית, עם קצת גוון סוציאליסטי של ארץ ישראל העובדת."

חצד דימוקראטי של בית הספר מתבטא גם בעובדה, שתלמיד ב"כיתות הגבוהות יכול לבחור לעצמו כ-17 שעות לימוד (נוסף ל-19 שעות שחוא לומד בכיתת-האם) - ובכך לתרכיב לעצמו את המגמה שלו.

מכוננים" סביב חילד

לדעת ד"ר כנן, הכירכור סביב חילד מוגזם במקצת.

"מעריב" מירס את המכתב - בסדר. עכשיו נבואו לראיין את ח" תלמידים ונחשבו אותם ל"גיבורים משונים. והם יראו בוקן את חוות הכל... יסתכלו נא קצת מחוץ בראי - לא יזקק להם."

ד"ר כנן מוכן לסגור בכל עת על תנועה ישראלית, לדעתו, שאלות ה"בסידה" ששואלים תלמידים כיום אינן מורות על אמיתות שנתערורי. אלה הן שאלות, שהם רוצים תשובה עליהן, ותשובה שיש להם בלב היא תשובה לאומית. והם פשוט רוצים הצדקה. אני חושב, שהנוער לא השתנה ממה שהיה לפני חמש או חמש-עשרה שנה ויותר. הוא מסור לרעיון הלאומי, קשור למולדת, אהב את עם ישראל. השאלות שהוא שואל אינן שאלות אטיקורסיות, אלא של מאמץ, המחנכה עם אלוהיו, הם תוכיחו את עצמם בכל שעה מיבחה.

למני מלחמת ששת הימים כתבו גאולה כהן במעריב: סידרת רשימות על סמך שיתוף עם בני גוער - חודעוץ מהשאלות שהנוער שואל - ואנשים באו בטענות על החינוך ב"בתי הספר. אתר כך באה. המלחמה ותרגו בהימנונות ותהילות לנוער ח"י ישראל, החימונונות והיו מוגזמים - וגם הספקות שקדמה להם היתה מובנת.

"הנוער וישראל הוא מצויין. הוא שואל - וטוב שחוא שואל. הוא שואל כדי לבסס את עצמו כלפי עצמו וכלפי אחרים. ייתכן, שהצעירים כיום מרשים לעצמם לשאל שאלות ב"סדקיה יותר מששאלנו אנחנו, אבל ספקות היו גם לנו."

ימים ולילות (מעריב) 15

מקדא מן الأصل

חוגת הדעות הרוסי החולק על המישטר, אנדריי אמאלריק (מימין, עם אשתו), כתב מחזה סאטירי, המוצג עתה בישראל, ובו הוא מתאר את העילית הסובייטית כחבורה של סתגלנים ריקנים, אימפוטנטים בגוף וברוח

האסיר נמלט אל האבסורד

עניינם של בודדים (יחסית), או של חוגים מצומצמים ביותר. אמאלריק עצמו — יריב בלתי מתפשר של המישטר הסובייטי — אינו מאמין בקומוניזם בעל פנים אנושיות, ובשכונתו למחזה, מסיבת חשק לאימפוטנטים אפשר לומר, כי הוא מכלול חיפוש לעילית, ה"הינחית" בבירור לא פחות מאשר למישטר עצמו. בעצם, העילית והמישטר הם רק משתפים פעולה וניזונים אחד, אלא מהווים יחדיו כעין אחדות אורגנית.

כי מיתו המשווה של הכמה — אותו אימפוטנט-לעיל? הוא תוצר של המישטר, כשם שהוא משמש לו משענת. התגלמות של הנבוב, מנחה עד אימות מבחיל עד הקאה, אבל הוא בעל חשבים, וחורר סלולת בי פניה אמנם, עליו להיחזק לסיכך הוא המקום, מתחלל, יתרוקן מ"צרות", בשעת הצורך יגלה גם כוחו במציאת שיעור-לעזאזל, ובמקרה זה הוא דווקא יוכיח מלא, אנוני: להצ"ח עורר את ידע להסתייע בתעודת-האינסטנט שלו.

הוא צמח אינסלקטואלי כואת תביא עתיד חדש לחברה הסובייטית? חרי בעיצומה של ה"אורגיה" היא רועה מכל עלת בידה, ממילא ע"י וחכמות ביותר הוא הסוב מילט בעתושים (מהם תלויים ככביסה, מ-רכבת התאורה): "חם יודעים תכלו אתה יכול גם להסיף משוה משלך.

(הסוף בעמוד 17) **ימים ולילות (מעריב)** 17

אמאלריק, כמחבר, מטיל ספק ב"הנחה שגתוהוה בעולם המערבי, כי תחרותיות של שכבות האינטליגנציה בברית המועצות, ריבוי החשכלות, ח" מיתוח המדעי והטכנולוגי — מבטיח חיים גם דמוקרטיות וליברליזציה של המישטר.

אמאלריק מוצא, כי בקרב תאינטי-לינגניז — אולי יותר מאשר בשכ"בוח אחרות — פועלים כחות סתמי-ליניים. ע"כ הנחתה מ, מעמד עדי מוח בחברה" הוא משיבציה לתח"שירות עם המישטר, ובחודאי הוא מחוזה, סייג לצעדים נועזים מדי, לעילית הזאת, כמו לרבים בינוניים של עובדי-מדינה (ומי בבירור"ם אינו עובדי-מדינה?) יש אינטרסים חוקים לשמירה על חוקים.

הפחד מפני שינוי הוא בבחינה אינסטינקטית-ליקום למישטר הסובייטי-טי בכללותו ולכוחני בדרגות שונות. בדומה לחברה המערבית, נתונה גם החברה הסובייטית — ובמיוחד ח" "מדינה" שלה — בפולחן-ריווח, ח" מבוא לרשימה מפני התערערות ח" אסורית, לחדרה מפני פרסונות גדולות, אוריה זאת נחה לשלשון, בשמשה כלם לנשיה ראיאליות ומדיניות.

המישטר והעילית שלו

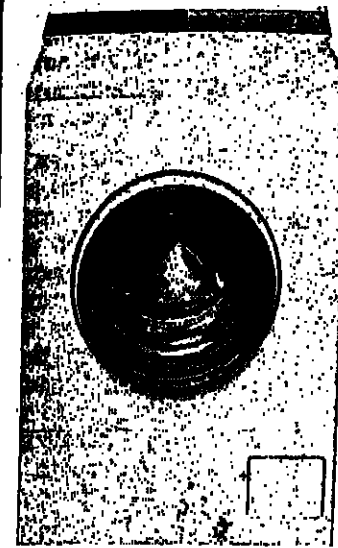
המציאות אמנם מחוקת את תראית: הסמיטה של אמאלריק, עובדה היא: האינטליגנציה בברית"ם מתרחבת ח" חשכלה מתפשטת והמדע חולך מ"חיל אל חיל — ואילו תוצרת המד"א, עם כל תרעשנות תגליות אותה (בעיקר בדתה תחול המערבית) היא

מאחוריהם מיפלט לעצמו באבסורד ובקאריקטורה. נעים לפגוע הולכי-על-שחיים מוזרים, לא-נורמאליים, מעור-חיים — טיפוסים בלתי מתקבלים על-הדעת, אבל מבטך אך חורר מבעד לקליסה, ואתה מסתייע מעט בחורי-חורים אסוציאטיביים — ותמצא: הברית של העבמה כלל וכלל אינו בדויות, יתר על כן, הן מוכרות מאד, תמונה ידועה היטב של אינטלי-גנציה סובייטית, חבורה של סתגל-נים, האמצעי העיקרי, אולי האחרון, לקאריירה, להתקדמות, לעליה בדר"גה: הקונפורמיזם.

נושכילים - סתגלנים

ראש ושמע את הפרופטור: ריק"נות נבובה, נראה כמנצח על הצורה, נולד, נלע, בתועותיו, בדבורו, כולו חנוק בצילן של טראוזה צעקנית. פולט מלים שאינן מתחברות, אימ"פולט בגוף וברוח, אבל עובדה היא: הוא טיפס והצליח תגיע לאן יתגיע, ודאי גם הוא נתון במעשק, אינם הוא מוקד חנופה, אבל החורים ח"חיל, בין כך ובין כך, עליו להגן על מעמדו — או בחזילה על הכרכים או בדרסנות מרדשת.

אם תרצו, המגוש לנו מעטו של אמאלריק, בשביל תבנה מקביל ל-הנחתו על החברה הסובייטית, הוא ממחיש לפנינו, אח דעותיו על ס"כ כויית לתחודשות מבפנים, ראייתו בניהון מובאת בספרו, "התחקיים כרית המועצות" לשנה 1984 ז' (כתיבתו נסתיימה במחצית 1969: בעכרית הנשיה ב'1971), זאת ראייתו פסימית ביסודה.

'criss-cross'

שיטת הכביסה הבלעדית ל"פילקו" שיטת CRISS-CROSS לכביסה יסודית וקלה יותר, מבוססת על עוצב, מבנה ותכונות בלעירות למפנות הכביסה חסונה אוטומטית של "פילקו": תוף חפלה העוסק (תמכיל 5 ק"ג) כביסה יבשה) והחלון המשווע של חדרה, תוכננו במיוחד, כדי לאפשר לכביסה תנועה מתמדת מרבית פיוגים:

מכונת הכביסה החדשה בעלת כל תכונות הכביסה הנדרשות

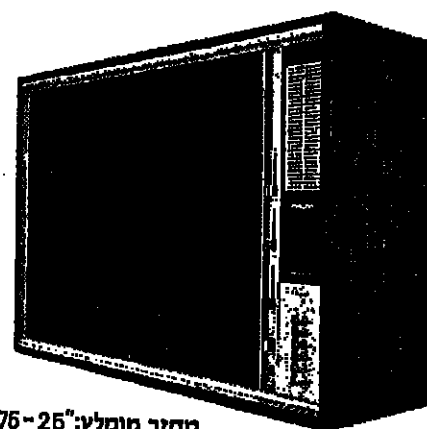
- * תהליך ביו, אוטומטי — בלעני לפילקו
- * בעלת תג דחפור הבינלאומי
- * ביטול טריטור לכביסה עדינים — אוטומט
- * מנעול בטחון * תא לעמידן / כחול כביסה
- * נישח נוחה לכביסה (תלון כביסה גדול) פשוטה בחפעלה שקטה ויציבה בפעולתה

השרות הנאמן היעיל והמהיר של פילקו

PHILCO פילקו תמיד-באיכות עולמית

השלמות הטכנית והעיצוב המודרני בשלביזה PHILCO

למכשירי טלביזיה פילקו פטנט COOL CHASSIS מחמורר בהתמדה את המכשיר בפעולתו ומקטין את חבליה. דגם פילקו עם מסך שחור מאפשר קליטה בדרה גם באור יום ראות נעימה, ומונע עייפות העיניים.

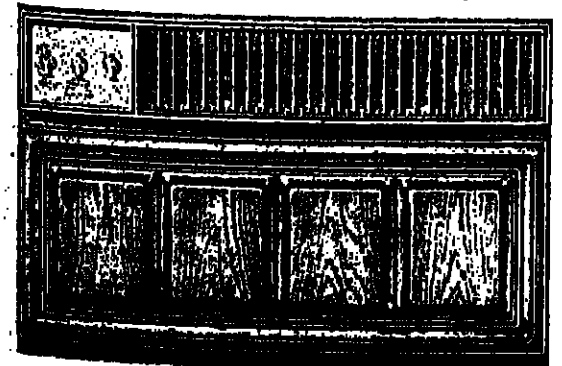
מחיר מומלץ: 25"-3076 ל"י
24"-2800 ל"י

פילקו ערובה למוצרי איכות, לשרות נאמן ומהיר.

PHILCO פילקו תמיד-באיכות עולמית

ואם ברצונך במזגן האויר הטוב ביותר...

- * שקט להפליא * מסור אייר אוטומטי * טרמוסטט אוטומטי * מסנן אייר דחין * עוצב מרשים * לבחירתך גם עם חמון

- * קדמה טכנולוגית
- * נוחות הפעלה
- * אמינות * אורך חיים
- * מוניטין עולמי
- * שירות מסור ומתים

הנה הוא לפניך

אולמי תצוגה: תל-אביב, רח' בן יהודה 6, חיפה, רח' כיכר מאיריהוף 9 קרית אליעזר ואצל כל המפיצים המורשים של פילקו.

עכשיו יותר מתמיד תצטרכו לחסוך בהוצאות בגדי השפחתך!!

עקב עליות חדות במחירי הביגוד באחרונה, ובעלויות הצפויים לעתיד - נוצר מצב שקשה יהיה להרשות לעצמך לרכוש בגדים חדשים לבשפחתך לחורף זה - הפתרון הוא -

סרגי בעצמך במכונת סריגה אמפיסל

חלבון		מחיר מחזור	מחיר ממוצע מחזור
1	מעיל עם אריגה	74 ל"י	310 ל"י
2	חליפה אלגנטית	55 ל"י	280 ל"י
3	שמלה + מכנסיים	42 ל"י	160 ל"י
4	סוודר בג'קד	45 ל"י	190 ל"י
5	חליפה-כובע	24 ל"י	90 ל"י
6	סו"כ	240 ל"י	330 ל"י
זאת אומרת שאתה חסכון של 790 ל"י!			

סריגה אריגה ותחרה...
מחירים תנאים

אמפיסל

הלי אבנו: רח' חמלך גורר 62, רח' אלכס 98, ברגמן: בן-יהודה 10, חורב: רח' חורב 31, ירושלים: רח' יפו 43, רח' חמלך גורר 21, באר-שבע: רח' חורב 66, רמת-גן: רח' באר-שבע 29, חולון: רח' סוקולוב 66, מרכז מסחרי קריית שרת, תל-אביב: אשכנזי 3, רעננה: אחרון 109, חולון: רח' סוקולוב 16, ראשון-לציון: רח' רומניא 48, ירושלים: רח' חורב 194, אשדוד: רח' שבי ציון 127.

מחיר: בחט תחנת מרכזית, חורב 7, חורב: חורב 60, קרית-גת: בן-גוריון 10, עזר: מרכז מסחרי, דומות: מרכז מסחרי, אשקלון: חורב, מול בנק קופת-העם, נהריה: ריכנס, חורב 77, לוד: מאיז חורב 66, תל-אביב: חורב 46, מירס, חורב 69, חולון: חורב 49, רמת-גן: אשדוד, חורב 63, קרית-שמואל: חורב 79, קרית-חיים, מרכז מסחרי 10, אור-השחר: מרכז מסחרי, מועצה.

רוק פאלינים

מאת תמר אבידר

(מתוך ספרת העמוד לצאת לאור בקרוב)

הצעירים

הצעירים דוברים בשפה לא קובית, וזה מובנת רק אם מבקשים מהם חסבר. הם מבינים את כל סביבותיהם ברוק, כלל מה שמעבר לגיל שלושים, והם משפיעים גם רבות או של יאדודינסים ואפסטר" שייב (אם הם כבר מעבר לגיל המרד) או של יענה חריט" לא נשטפ.

מי אלה מן הצעירים בתקופת ברי-כוכב, דהיינו באותה תקופה של ישראל הקדומה, כאשר הוריהם נישאו. הם מדברים רוק מתוך צורך-שלי-נימוס, ר"ל כן הם שותקים מרבות הומן, אלא אם המיטגש הוא ענייני-הכלית. הם שותקים גם מפני שבמקומות שבהם הם מבקרים חמוסיקה ומגבירי הקול. הם מתנהגים אל עברותיהם בנושאלאגמיות, מוטגנת, ח" מעוררת תמיהה, מה בעצם קר-

הם באהבה עלות על אלה של אבותיהם. אסור, כמו כן, לספר להם סיפורים משנת חורפיו, מפני שילבם נעשה גם בכל מה ש"קשור בעבר התירואי של החר" רים והסבים, די להם העבר ח" קדום שלהם, בתקופות מסבד, כאשר הם נחלצים לעזרת העם - למחש הם מפרסמים כל קטור מחותי בין גנדרות ואדישות ימיומיות לבין גילויי הקרבה ו מסירות למען הכלל, שאין בכוח העט לתאר.

הרווקים

נכזבת, או מגישותין קצרים ו"בלתי-מאשרים, יש ביניהם, ש" הם פשוט שונאים לאסוף טוב גרים, וחנישואין הם, סובגני של אהבה, הם מתבצרים ב" דירת קטנה וסימפאטית, או בשכירות שותלית לרוכשו ולא לצפות לחסדי תאב של הכלה שאי-פעם חגית.

רווקים הם יצורים מבוק-שים, בעיקר למסיבות, וכן כ" בני-לוחיה בלתי מחויבים, אבל בהגים ובמסיבות משותחות גוטים בדרך כלל לשכוח על קיומם, ואז הם שרויים בבדי-דות קומית.

רווקים ממששים לחומין אליהם זוגות, או לעשות חיי תבריה אצלם בבית. הם מורכב וים בפעילות בשוק החופשי.

הנאהבים

הנאהבים הנבירים, תשקיעם עמוק בעסק חנישואין - אין זוגות נאהבים עושים אהבה כל חומות, הם גם עובדים, לומי, מגקים את חירות, מבש" לים ומזמינים ארוחים, מבש כמו זוג אחר. אבל הנאהבים מדברים פחות על הצבעים של תאורמיתיק במטבת, יש להם בית מחות אמיתי והם מאר-חיים באמצעים חולים, אפילו ב" מיק ירקות מתבילת עם חפ" וורת גבית.

הנאהבים הנבירים, תשקיעם עמוק בעסק חנישואין - אין זוגות נאהבים עושים אהבה כל חומות, הם גם עובדים, לומי, מגקים את חירות, מבש" לים ומזמינים ארוחים, מבש כמו זוג אחר. אבל הנאהבים מדברים פחות על הצבעים של תאורמיתיק במטבת, יש להם בית מחות אמיתי והם מאר-חיים באמצעים חולים, אפילו ב" מיק ירקות מתבילת עם חפ" וורת גבית.

הקדמת האלף

מאת לוי יצחק הירושלמי צילם אסף קרנין

מה אני סוחר? את הצרות שלי אני סוחר. את הצרות של העם היהודי אני סוחר. האמת? אני ראוי לעונש זה. אילו שמעתי בקולו של אבי זכרנו לברכה, לא הייתי מגיע לזה. למחרת חברי-מצוות שלי אמר לי אבי: תגיעה העת ש' תלמוד מקצוע', לא קיבלתי את עצמו. לא רציתי ללמוד. סודרתי בעבודה שאלמו מקצוע — ברח' תל. אבי חילקה אותי בשט. גם השוט לא עזר. מה התוצאה? אני סבל (ס' מנוחה, ב' דנועה וקמנוצת). אם אין מקצוע ביד — אין בריחה, עושים מה שאפשר.

בבוקר של יום פגשתי את ברל הסבל בצפון תל-אביב. בשרית ה' רחובות יחשע ב'רנן ואמסטרדם, שם נמצא, "שוק" של סבלים, עגור נים ובעלי משאיות בלתי מאורגנים. אהה שעה סעד פת שחרית באחת הצורות המוכרות.

ברל — צנוע, חובש קאסקט, עבר את השבעים (עד מאה ועשרים) — הוא, "כלי-ביניים", לא רק סבל, מוכן ומזומן לעשות כל עבודה, "שחורה", בכל שעה משעות היום. כשאר עמי תיו שקנו להם שביחה במקום זה — גם ברל משכים קום. מתייצב ב' שעה מוקדמת בקרן-הרחובות וממ' חין ללקוחות. למעשים גאלץ הוא לעבוד על רגלי שעות ארוכות, עד שמדמנת, "תובכת עבודה". הוא אינו דוחה שום עבודה.

לפני חודשים אחדים עבר ניתוח אבד למרחו גילו הנכון ובריאחו חלקיות — ממשיך ברל בעבודות מפורכות. בימת החמה הלוהטים וב' ימות החורף הנשומים — הכוונת של אחת: ברחוב יחשע ב'רנן, גם עכשיו, כמו שאחת רואה אותו, הוא יכול לתחרות עם צעירים מ' מוגרי, אומרים עמיתיו. ברל באה על שם הרחוב: "אחת יודע מי היה יור" שע ב'רנן? הוא היה הרמטכ"ל, ש' הביא אותנו לארץ-ישראל, אומר ברל. וצחק מלאו הפה.

ימים זעילוח (מעניין)

דור. אני לא מבין בדיוק מה אני מתפלל, אבל יודי מוסלל. הריבונות שלי-עולם בודאי מבין אותי. אני יודע לכתוב רק רומנית. לא חרבה. גם ברומנית אני לא גאון גדול בכתיבה. עברית אני מבין, מדבר לא כל כך טוב. אבל לכתוב אני לא יודע. ב' אדיש אני חזק יותר. אם אני מקבל חודעות ומכתבים בעברית — השכי נים אומרים לי מה כתוב שם. אבל מי כבר כותב אלי?

כשלא למדים — לא יודעים, אני למדתי רק ארבע שנים ב'רד' וב' בית-ספר. בגיל עשר הספקתי, היו או מלחמות, איראסטר היה ללמוד. גם רצון גדול לא היה לי. כי רצא ממני סבל.

צרות בקרית שמונה

הבן שלי למד יותר ממני. שמונה כיתות. אחרי-כן מסגרות בבית-ספר מקצועי. גם לבד עבדה של מציל. עכשיו הוא בן 29. ברוך חשם, נשוי, יש לו אשה טובה מאוד. חתורים שלה מעיראק, הוא נולדה בצפת. ב' אמת. כלתי היא אשה טובה באור, שהחיה רק בריאה. היא כבר נתנה לי שני בנים.

עצוב לחיות לבד

אני חי לבדי. קרובה שלי גרה לא רחוק ממני ומבשלת בשבילי. היא הקרובה היחידה שיש לי. אבל עצוב מאוד לחיות לבד. זה גמאס. חרבה שעמים שואלים אותי: "ברל, למח אתה עובד?" והכסף מתביטות וזלאו מי לא מספיק. אני מקבל שם 370 לירות. אני מוכרת לתורה עוד כמה מאות לירות. אבל תאמת רוא, שבי עבודה אני בורה מתבידות שלי. אני

משא הסבל

תאמין לי, המשא שסוחר רבין על הכתמים שלו, כבד יותר ממל הסבלות שאני סוחר. אבל הסבלות של רבין היא זכות גדולה ואילו הסבלות שלי — עונש...

כשאעצום את עיני, אומר לריבונות של עולם: לא שמעתי בקולו של אבי, לא למדתי, אני עס-הארץ, אבל הרווחתי את לחמי ביושר, בעבודה קשה, בלי לקחת פרוטה מאף אחד

סבלים ונחני משאיות אוכלים ארוחת-בוקר — בחצרות הבתים, ליד ה"תחנה" שלחם

לא מיוחד לחיות לבד, אבל עציב לי על הנשמת. לפני כמה חודשים עברתי ניתוח שבר. אני עדיין חגור בחגורת לפני הניתוח סחבתי חבל מלט וחול ואב' נים וארגונים ושולחנות וחלונות ר' תריסים. מה לא? עכשיו אין חרבה עבודה. אני גם לא לוקח כל עבודה. אני עובד, כי אני לא רוצה להיות בבית לבד. מה אעשה בבית לבד? אדבר עם הקירות? הם לא מדברים. אחת רואה, כאן אנחנו כמה חב' ר' כולם לא צעירים. אנשים צעיר' רים לא באים לעבוד בעבודות כ' אלת אשכנזים בכלל לא תמצא כאן. גם משלמים רק צעירים אחרים. יש פרוטות טובות יותר, קלות יותר. אני כאן חכ' זקן מכולם. מהומן שאני עובד במקום הזה, כבר מת' ארבעת-חמישה. כולם אשכנזים, אחת חשב שמח מעבודה? איפה? ב' עבודה לא מתיים. אחד היה חולה טרם. צעיר ממני, אולי כולם היו צעירים ממני. לא חלכתי ללוויות. אני לא חלד' ללוויות. זה אצלי פריצ' צים. הרי חמתים לא רוצים לדבר. "לפני שהלכתי לניתוח, התחממתי על קבר אשתי בבית-העלמין בחי'ת. ביקשתי ממנה שתלך לריבונות-ש' עולם ותבקש שאעבור בשלום את הניתוח. אני דיברתי אליה, אבל היא לא דיברה אלי. לא רצתה להניד מלת. אבל ברוך חשם. הניתוח עבר בשלום.

איכל: פעמיים ביום

וכון מאוד, אני עצוב. לפה? חא' מין לי, לא בגלל העבודה. אדם בודד אינו יכול לחיות שמה. כשבאת שבת וחגים, אני נעשה יותר עצוב. כי בימי החול אני עובד, רואה אנשים, אדם. בשבת אני רוב זמנן מדבר. אני אוכל לא רע. בחול אני בבית. פעמיים ביום. בבוקר, בעבודה, אני אוכל סנדוויץ'. כשאני חוזר ה' ביתה, אני עומד קומקום על הג' עושה לי מקלחת. חמת — אין לי אמבטיה — ושוחה חת עם מצוית. בלילה אני שוחה בקבוק בירה, או שני בקבוקים, או עושה לי, שמרד,

חולך הביתה, שוחה בירה ואוכל מש' זה. יושב לבד. אני יכול לדבר רק אל הקירות.

„כמו מלך ומלכה“

היו זמנים, כשאשתי המנוחה הייתה בחיים, היינו כמו מלך ומלכה. אני הייתי יושב בבית-קפה ושוחה אר' בעה-חמישה בקבוקי בירה. היא הי' תה אוכלת גלידה, או שוחה קפה ושונה. זה היה טוב. אחרי-כן היינו חולכים לקולנוע, או לחיאטר. אחתה הצנחה. רק באידיש. אני זוכר את ההצנחה, דרייט זיך דאס ריידענדע, דער גולם פון פראג, דער דירבוק, אהבתי מאוד את ההצנחות של דוי' גאן. זה באמת שחקן גדול. עם נכ' מה, פעם הלכתי הרבה גם לקולנוע. אבל כל זה מת אצלי כשמחה אשתי. עכשיו אני יושב רק בבית. לבד.

יש לי רק חבר אחד

הסבלות היא עבודה לא קלה. עבודה לא מעניינת. מה כבר יכול להיות מעניין בעבודה חוזאת? אתה סוחר וסוחר, מעלה חפצים למעלה, מוריד למטה. זה לא מעניין מעניין רק כשאחת מסיים את העבודה ר' לוקח את הכסף המגיע לך. אז זה ממש, א מתייית. נעשה יותר קל על הנוף, שם לחוד חכים את הכסף ונעשה לך יותר קל על חלב. "כמה מקבלים חיום בשביל עב' דה? מעט מאוד. לא נותנים חצי מאה (50 ל"י), או רבע מאה בשביל עבודה אחת. לפני עשרים שנת שיי למי לא בעד לעמסת מלט על משאית שלוש-ארבע לירות. או עברתי גם יום שלם בעד שתי לירות ושלושים גרוש. עכשיו לוקחים עשר לירות בעד העברת שולחן וארבעה. כסאות. עבודה של חצי שעה. אבל מה זה חיום עשר לירות? מה משוים בנייר הזה? מלט היה יותר טוב. הכסף היה יותר טוב. חכ' הרבה שאמסטר (סוף בעמוד 38)

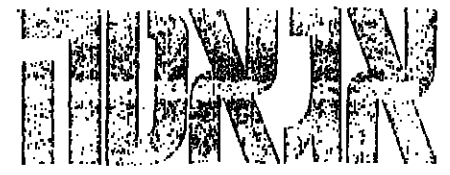
ימים זעילוח (מעניין)

הכרזת מין האל

מנכ"ס פריסטי, בת 84, אוהבת לטייל בגן ביתה בחברת בעלה, הארכיטקט סיר מאקס מאלואן, הצעיר במנה ב-14 שנה.

ראיין וצילם לורד סנאודון

הבירה מאטק (מרי קלאריסון) כריסטי, אחת הידועות ממחברות הרומנים הבלשניים, חוקפת ל- אותה גם 17 מחזות, נולדה ב- 1890. 14 שנה היתה נשואה ל- קולונל ארציבאלד כריסטי ויל- דה לו בת אחת. ב-1930, שי- תיים אחרי גירושיה, נישאה ל- ארכיטקט הנרייט, נשאה ל- טמס מאלואן, הצעיר, מנהל ב-14 שנה. יש לה תואר דוקטור- כבוד לספרות וחיה חברה באג- דה הספרותיות המלכותיות. ה- טון חבלשי הראשון שלה היה "הפרשה הניסיונית בטיילס", שיצא לאור ב-1920. בסך הכל חיה כתבה 85 רומנים בלשניים, רבים מהם הוטבעו - לאחרונה "רצח באוריינט אקספרס", תח- ביבה - קריאה, תור וסחיה, חראיון עם מאטק כריסטי וח- צילמים נעשו בידי לורד סנא- דון, בעלה של הנסיכה מארגרט.

ביום את משתמשת ביוקמאסון, הוא את מבינה לפני כן רשימת מ- רבות? כריסטי: - אולי כדי חצי מ- ברת. אני רשמת, ולעתים מציג- סימן-שאלה - סימן, שישנה אש- רות כזו, אבל אינני בטוחה שהי- רים נכונים. אחר כך אני תורת ו- קוראת מה שרשמת, כדי לחליט- מה צריך לשנות לפני שמחליט- לכתוב, או חיצון יש הטורה או וי- מוכה.

דיקמאפון- ומיליט

סנאודון: - כשאת מתחילה בכתבת דיוק, כלום קל הדבר או קשה יותר מבנקודת? כריסטי: - אני סבורה, שכיום קל יותר - אבל זה נובע, לדעתי, משום שחלק גדול מן העלילה מת- רקם קודם במחשבה, ואני נהנית מ- עשיית העלילה כביכול. כאשר אדם צעיר יותר, והוא רוצה להתחיל ב- כתיבה מד - אחרי ההתחלה הוא מרגיש, שהדברים אינם כשורה, שלא כך חיו הדמויות הללו מדברות, ויש צורך בדמויות אחרות שעדיין לא נמצאו.

פריסטי: - רוב בני האדם משיבים לעבוד או בבוקר או בערב, את לא נו; אמרת, שלעתים את עובדת ב- חשכת הבוקר ולעתים מאוחר ב- לילה. כריסטי: - זה חלוי במה שיש לי לעשות. תלוא יש גם בית וצייד- לסדר, ולעשות דברים או לדאוג ש- יעשו, ודווקא בשעות הבוקר, ואז אי-אשר לעסוק בכתיבה, אבל אם יש בוקר פנוי ואין מה לעשות, זה זמן טוב מאוד.

פ: - עשאת מנכשת עליה...

לורד סנאודון, בעלה של הנסיכה מארגרט וצילם את הכתבה המתפרסמת בעמודים אלה.

לכתוב במכוונת כתיבה - מעיין, לכן היא, "כותבת"... לתוך דיקמאפון

מחזותיה של כתיבה, מת דעתך כאשר חוזרים ומתרגמים אותם בהמוניה או פורשם? כריסטי: - כל מה שראיתי מהם בקולנוע, היה מאוס עלי בהחלט. רק מאחד נהניתי באמת - "עד תבכי- עת", שהוטבע באמריקה, גרמה לי ביד וילי וילדר, זה היה טוב מאוד. תאחרים נעשו בדרך היצירה המצוי- כל אחד מהם מחריד, כעת לא הייתי תולכת לראות אותם ואינני מייצגת- לאיש לראות אותם. הדמויות אינן בכלל כפי שאני מתארת אותן, אף אחת מהן איננה ממשית. הנה מיט מארשל, שהסרטינו הרבה מן הסימ- רים עליה נעשו פירסומת גדולה ב- השתתפותה של מרגרט רתפורד, ש- היא שחקנית טובה מאוד. מיט מאר- של מן כלל איננה דומה לדמות ש- אני יצאתי, היא בכלל לא בתולה קטנה, רכילאית של כפר, וכשאתה רואה שאין אלה הדמויות שצירת- איך יכול ליתונת, רבים נהנים מן המרשים - להם לא איכפת...

פריסטי: - לא, אינני יודעת מ- פיק בענייני סרטים, בענייני לוחות- אני סבורה, שאני יכולה לטפל ב- ליוון של מחזות, אבל לא של סרט- המרט כמו משטח את העניינים.

פ: - כולם את רואה עצמך כ- אינטלקטואלית? כריסטי: - לא, בעצם, אינני רי- צה ללמוד שום נושא שאני יכולה לחשוב עליו אולי הייתי רוצה ל- למוד אסטרונומיה, אבל זה לא היה מועיל חרבה, אני מתעניינת בספרות, אני אוהבת לקרוא את ספריו של גראתם גרין - אלה ספרים שאי- אפשר להניח אותם כיוון שהם מי- טבי לכתוב. ואני סבורה, שאליבט באוזן היא אותה הסופרות המוכרת ביותר בשפה האנגלית. בגאיו מארש- כותבת עלילות בלשיות טובות מאוד, לעומת זאת יאן מלמינג משעמם אותי.

פ: - מה דעתך על מבייה סנאודון? כריסטי: - אל חדבר על זה, ראיית שתיים או שלוש עשיתם של ספרים, וחקקול מארו שם איננו דר- מה כלל לשלי. קודם כל, שם קומתו ויח מתחילה דיבורית יותר מאשר...

פ: - כמה זמית רוצה שיזכרו אותך בעוד מאה שנה? כריסטי: - לחזי ואמרו עלי.

"אינני אינטלקטואלית" - אומרת האשה שכתבה כבר 85 רומנים

שכתבתי רומנים בלשניים ורומני- מחזות טובים. -מכל מה שעשית בחייך - כמה נהנית ביותר? פריסטי: - מכתבת ספר בש- חצט מרי וסטיקאוס. הייתי כותבת רומנים, כעין חוששה מכתיבת ספ- רות בלשית. ביוחד נהניתי מכתיבת ספר, היעדרות באיבי, 15 שנים כתבתי ספרים בשם מרי וסטיקאוס ואיש לא ידע שזו אני. מזה נהניתי מאוד. הייתי כותבת תוך זמן קצר מאוד, כי רוחי קצרה לסיים את ה- ספר, ומאד נהניתי. אחר כך התור- דעתי לכתבי ולשירי של ס.ס. אל- יט, ומצאתי דברים נהנים שרציתי לקחת מהם את השמות, כגון, עת, בר, שזה חולה נוסף, וכל העניין "לא נדבק".

פ: - באיזו מידה את משתעשעת בגינות? יש לך כגן? כריסטי: - הגעתי לזה מאוחר למדי בחיי. כמובן, חמדתי אתבתי גנים, אבל לא הייתי פעילה. חובב גננות הוא אדם הרוצה לנטוע בעצמו. אני יודעת מה אני רוצה שישטע בשבילי, והיתה לי אחות, שהיתה עושה את חקל לבדה.

פ: - כשאת עובדת על ספר חדש כמה מסנו את מראה לטיר מאקס? כריסטי: - די הרבה. בדרך כלל בסוף הדחק הראשון, ואני נהנית כ- שכל המשפחה קוראת ספר שגנתי, וכל אחד מנחש מה בעצם קורה, זה מישחק נחמד.

פ: - יש דברים שלא עשית מיטך וחבל לך שלא עשית? כריסטי: - באמת חבל לי שלא עסקתי במסטיקוס, בצעירותי הייתי גל- חבת למסטיקוס, בייחוד לאושרה, ב- עיקר ואגנר. לו יכולתי... האמת היא, לעומת זאת, הייתי נהנית לו את שלמדתי לשיר, וזה לי קול סמריאן גבוה מאוד, אבל לא טוב למדי כדי לשיר באופורה ויבבתי את הספנתר, אבל הייתי הסטנית ומבוישת יותר.

פ: - כמה זמית רוצה שיזכרו אותך בעוד מאה שנה? כריסטי: - לחזי ואמרו עלי.

פ: - עשאת מנכשת עליה...

הקדמה

פירסומת מדעית אתי

פ: - גפ כיום את נהנת מ- פריסטי: - כן, זה מרתיע אותי, ובגלל זה אני עושה שטיות לפע- מים. הנה לפני שנים ערך פיטר סג- דרס מסיבה של יום הולדת במלון "סאבוי" והוא טילפן אלי ואמר: "יש לנו עוגת מיוחדת ואני רוצה לצלם אותך כשאת מורסת אותה. אולי תק- די לנו עוגת חצי שעה, לשם תצילי- מים?" תבסחתי וכשבאיתי למלך, יצא איזה מלצר ראשי חמוך-סנדר ואמר: "אני חושש, שאינך יכולה להיכנס עכשיו - רק בעוד חצי שעה" ממש זרקו אותי החוצה. כמובן, סנדרס כעס ושאל: "מדוע לא התעקשת, אבל מדוע לא אמרת שמחכים לך?" אבל אני לא יכולתי. לבסוף יצאה לסלי חדת, מן העובדים שלי, ואספה אר- תי מן הרחוב והחזירה אותי. כחצי התיאטרון עוד מתלוצצים עלי על חשבון זה.

פ: - מוראי יש אלפים, שפות גים לך ומבקשים עזת, מה את מייצגת למופדים פוטנציאליים? פריסטי: - קודם כל אני בודקת אם המכתב הוא באמת עניין לכתי- בה או לספרות. רבים יהם סתם שטויות, כגון: אילו צבעים אני מע- דימה בלבוס וכדומה, מן הדברים שהם עמיני ולא ענייני זולתי. אבל אם מתברר, שמיישתי רוצה באמת לכתוב ושואל אותי איך אני הייתי עושה זאת, הייתי נהנית לו את (הסוף בעמוד 84)

מאת טלילה בן-זכאי צילמה יעל רוזן

כישור אומר, הגשש החיוור! כל השאר מהיכנס. אחרי חמש תכניות ב-11 שנות קיו, מנס עם 14 תלמידים ארוכניגו, והשמועות בלתי מוסקות מעל גלי האוור, הם ממש מוסר.

אחד ההבדלים בין אמן ישראלי לאמן זר הוא, שבחוריל אספר לחיות מאותה הצלחה שנים רבות — פשוט, מחליטים כל הזמן את הקהל בארץ, ב"מרים" את הקהל מחר — חייבים להחליף תכנית.

ללחץ בחיאתו הרפרטוארי נח שבת כל הצגה, אשר, רצח" יורח 100 מעם, בחיאתו המסחרי — יותר מ-200 מעם, הגששים פורצים את הרימורפיה ומציגים עקמת טטא טיטיטיקה, בלתי מציאותית — ור" אים אותם רבים יותר ממה שאפשר לבי החשבון, כי אותו קהל מבקר אצלם פעמיים או שלוש. אבל גם זה, מוקדם או מאוחר, נגמר. אחרי 600 תופעות ההצגה אינם יכולת, לרצח" עור.

ואו חייבים — או להציג תכנית חדשה, או לתתמקד. זה מוז שקרה לכל להקות הבידור שלנו: בעל ירוק, התרגגולים, שלושת המיתרים, רבי" עיית המועדון (שלאחרונה קמה ל" תותית מחדש), התאומים, שלישית גער חידוק, והחלונות הגבוהים ועוד. זהו ההחלפת יפות. אך מי שידע, שכל ההחלפת קשות, עדיין אינו יודע כמה קשה תחמשה.

בזאת ייתורם של ה"גששים" בעצם קיומם אחת-עשרה שנה. הם כח מלר" פפים זה בזה, שמרברים על תומור של הגשש, שפה של הגשש, סגנון

של הגשש. לא אומרים שמות. רבים גם לא מזהים אותם אישית, אם כי הם שונים איש מרעהו באישיות, באופי, ובכשרון.

שייקה לוי, ישראל פוליאקוב (פר" ל) וגברי בנאי נודעו במקרה ל" מסגרת בידורית צנועה, שעמד ל" הקים א. דשא-פנל, אמרגן שהיה בראשית דרכו אל צמרת עולם ה" בידור הישראלי. ההחנות בדרך זו רבות: החל בעבודה כנהג של ה" תיאטרון, הקאמרי", דרך ניתוח ה" אטרון, "ירח", מועדון, חמים", בכל סרטים, התרגגולים, ועד להפקת ועוד, הצגות בידור לאין ספור (אצ" וצצה", ה"רששילדים", שירי תור" מש", הקורקבן" ועוד), וניתוח לה" קת, כוורת", וכמובן — הגששים.

לידה בגישושין

בשעת נסיעה לחייל עם התכנית השנית של, התרגגולים", הציע — בגישוש — לשלושת מחברי הלהקה, להעלות במשותף תכנית של פומנים ומערבונים תומוריסטיים, כפי שהיה מקובל ב"ציבוריות" וב"בצל ירוק" — אבות הבמה הקלה בישראל.

כותבי תולדות הבידור בארץ ית" קשו לגלות, מדוע דווקא שלושת אלה זדומנו למשימה. זהו צירוף מקרים. לא על כשרון בלבד עומדת להקה במרוצת חיות, אלא גם על חיים משותפים כבני-אדם. באותו קיץ ודאי לא חשבו, שיעבדו במשותף שנים כה רבות. שנים רבות — הן בעיות רבות משברים, הגששים" רואים זה את זה לבטח יותר מאשר זוג נשוי ממוצע: בחורות, בהצגות, בישיבות, בנסיעות. ומתוך הרגל — גם בשעות חמאא...

דרך הבראשית של הלהקה לא היתה סוגת בשושים, אם כי גם לא

שייקה

גברי

מירי

שלוש גששים 11 שנים תכנית שישיית

הצוות הזותיק והמתמיד
בתולדות הבידור בישראל,
חבר הגששים —
יצר במשך שנות קיומו
דמויות-דפוסיות לשון
וסגנון, המשמשים אבני-
יסוד בסולקלורה
הישראלית המתחזרת

חיוך המיחה "קישור" — המרגבים של מיווי-ישראלי-1974.

בקוצים. הם החלו להופיע במעדון "הסנטר הכפול" ביפו, להנחת ידי" דים וקהל רחב. אולם נציגי עולם התרבות והמסד האמנותי ראו ב"גששים" חלטוריסטים, הפורטים על מיתרים עדחיים.

הביקורת הסתייגה. העתונות לא התמנתה לראיין את הברזנים הצעירי"ים. הם נאבקו כדי להשיג את קולם בראייה.

"סגנון ירושלמי"

את שתי התכניות הראשונות ביים שייקה אופיר, ב, סגנון הירושלמי" האופייני לו. מיבטא מורחי הושים לא רק בפי עדות המורה, אלא בפי הכל. שייקה אופיר עצמו, בן למשפחה גולדשטיין האשכנזית, חובב את ה" מיבטא המורח"כללי, שאינו ערחי מובחן — כלומר, לא חייגני, עיראקי או מרוקני, כחיקוי, אלא, "גוון מקומי" טבעי.

בתכנית השלישית הצטרף לצוות האקגותי — גסים אלוני, שהסיף ללהקה ממד חדש: טקסטים מורכבים, אסוציאציות בלתי-שיגרתיות, מט" בעת-לשון יוצאות דופן, אבסורדיות סאנטואיסטיות, שנהפכו במרוצת ה" זמן לנחלת הכלל.

"גושפוקה" של אלוני

הצטרפותו של גסים אלוני נחנת

גושפוקה" ללהקה הבידור, "יקיבלח את המעמד הביניע לה: תיאטרון בידור, ביטור, תיאטרון

את שתי התכניות האחרונות ביים יוסי בנאי, חברו ותלמידו של גסים אלוני, שהקן"בטא" בדרך-יחד בולט וכצליה, "לאחרונה החל גם לכתוב. הוא כעניין ללהקה את הליטות ה" מקצועי, חוך "מירה על האופי ש" נרכש בימי שייקה אופיר והסגנון "סותח בימי אלוני.

פומנים ומערבונים: לכאורה זה הדפוס הקל ביותר. לא מתוח ארוג היטב ב"לשון מערכות. לא מיבנת דראמטי, המחזיק, שהאקדת שביצבן במערכה הראשונה — יירה בשלישית. לא דמויות מתפתחות ומערכת יח" סים ביניהן.

למראית עין — זה קל. אבל ל" מעשה...

למעשה זוהי קריעת ים סוף, חיושם בלתי פוסק של כוחבים. מאות רגעי ייאוש, אכזבה, ניסיונים תורנים וניס" גים למען מציאת איוון בין הקטעים השונים, עד להרכבת הספייס.

חזרות ממושכות

במשך שנים רבות עמד לעיני אמני הבמה המלא של ה"חדיבוכ" ב, חבי" מה" שמונה חורשים המימים עבר ואכטאנגוב עם ראשוני, "הבימה" ב" מוסקות על מחזורי של אנטיקי, כשי" הוא חוקר כל תג וכל תג, וסוחט את המקסימום במישוק ובתנועה מ"

קבוצת הצעירים שלא שבנו נחת. והתחצוואו? — הישג לדורות. על "היגות החודשים הללו דובר רבות. ועל הגעגועים לאפשרות, ל" התפטר ישוב לתקופת תורות ארוכה כזאת.

מיוז אולי, אבל, הגששים", אנשי הבידור הקל, עובדים על כל תכנית תקופה כזאת לפחות.

לפני למעלה משנה, עוד לפני מל-חמת יום הכיפורים, הודיעה הלהקה על חזירת העבודה על תכנית ש" נועדה למאסר 1974. באה המלחמה והפכה הכלל. כבר במוצאי יום הכי" פורים הם החיצונו ביחידות, מוכנים לצאת לדרך.

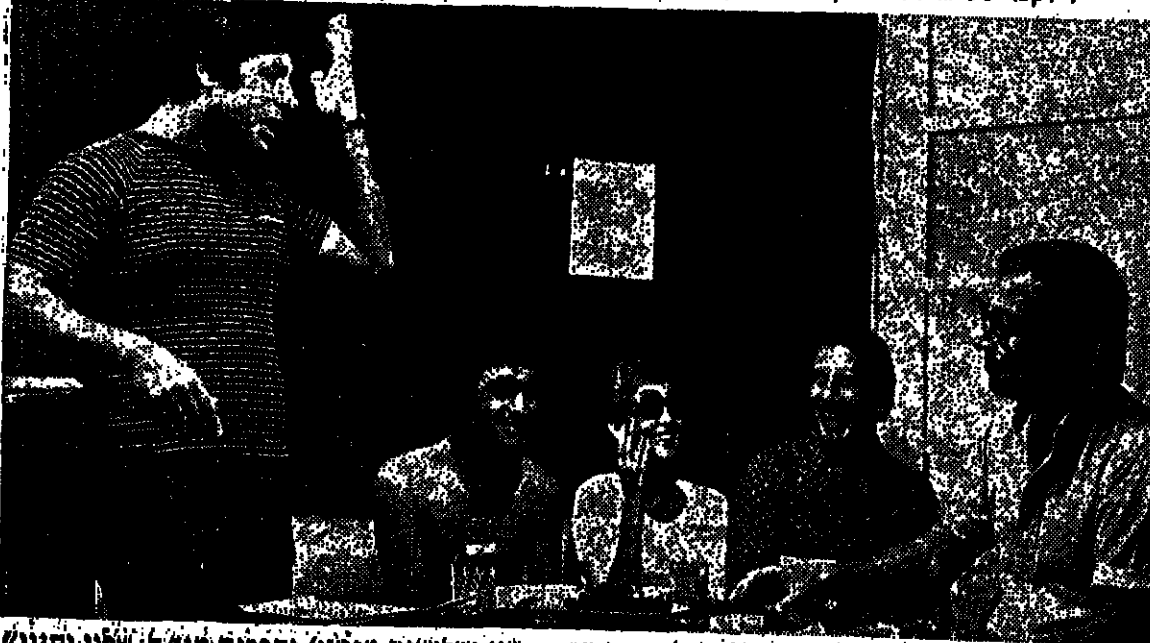
עם חזרתו ממילואים ממוכבים, עמדו לפני שקת ריקה. כל הרעיו" נוח שהצטברו צריכים היו לעבור בדיקה מתודית. רובם נראו מיושנים ומיותרים.

תור הלבשים

העבודה מתחילה בעשרות מיסג" שים, בהחלטת רעיונות. המפיק, ה" במאי והשלישיה — כל חמשתם מוכי" רחיים לחיות מרוצים. וזה לא קל. אם כי לומדים לזהר זה לזה. לומדים לתאמין, שאם מישור, משוגע ל" רעיון, כדאי לתח לו חודמנות. לזרוק לסל ואשר מאוחר יותר, כי בסופו של דבר — אין רחמים. וזריקים גם אחר שהמערבון נכתב. אחר שעברו (סוף נפטיר 44)

יוקסנו של מילואימניק הביבה על ה"גששים" תמודחים עץ בעיות חיומיות של כל-אדם.

אורחים שמודמנים לחזרה (חיים סומול ואילנה רובינא — שני ושלישית מימין) נחפסים מירי, ש"שלישי" נשיון"

הקדמת האל

חדש!

סבון חשבה ברמה בינלאומית

סבון - רך, מעודן, מחליק ומלטף
 סבון - עשיר בקצף מענג, מנקח חיטב ומוחרי
 חרשת נועם ונחתה נפלא.
 סבון - שומר על שמנוניותו הטבעית של העור
 ומונע יבוש.
 סבון - מאר מעבדות התמרוקים של "יצחק".

שי חנים!

מסרק אופנתי אורגניקלי - מיוחד במינו - לקונה "סבון" באריות משולשת.

זה נהדר - זה יצהר

שימו לב! לקראת מבצע חרישים חודש של סבון "יצחק" שימרו על התמונות והשפתים שבתוך האריזות.

שיפודים

שלום חברה חשפת מטוס!
 אתם חושבים שגם אני יכול
 להתקבל לארגון התעופה הבינלאומי?

המכון הגבוה למאזוכים
 האם אתם שונא את עצמך?
 האם היחורים מגעילים אותך?
 האם אתם חושב שכל הצרות מגיעות לנו?
 אם כן, אתם מתאים ללימודים במכון הגבוה למאזוכים.
 מסלול יום (שנה).
 מסלול ערב (שנתיים).
 מסלול מיוחד: ערבי ישישי (כל החיים)
 המצטיינים מבין סוגי המסלול יישתלבו בעבודה משתלמת באמצעי התיקשורת.

נפתחה ההרשמה לסמינר המורים ע"ש פופאי
 חכמים הלימודים: הערכים כשטות.
 • האם אנחנו קיימים? • יש או אין דבר כזה, עם יחודי? • חינוך לאומי - סכנת הבריאות הציבור.
 תנאי קבלה: מי אנחנו שנקבע מי טוב ומי לא.
 הבוגרים יסתובבו בבתי הספר בארץ, ולא ישרשו לילדים להתחמק בעצמם.

אוניברסיטת ישראל
 נפתחת שנת הלימודים במסלול לים הבאים:
 א. הפאקולטה ללימודי חנייה (M.A. B.A. ודוקטור)
 על הנרשמים יהיה להמציא מיסמכים המעידים, כי הצליחו למצוא מקום חנייה בתל-אביב.
 ב. החוג להרפיצה צבוענית (M.A. ודוקטור)
 יתקבלו בעלי תואר B.A. בידות מסו רילות לדלתות, או בוגרי החוג לכיר רים מרחוניים.
 ג. בית-הספר לרפואה רוחנית
 מסלול להפלות. מסלול למיטות מרי טוח. מסלול לביקורי-בית.
 דוג מיוחד: ויתורנות שבנימול סמרי החשבון בלאטינית, ובכתב יד לא-קריא.
 ו. המאקולטה לכלכלה.
 שנה א': הגיאוגרפיה, החברות והחוק של ליכטנשטיין.
 שנה ב': מיבנה המשפט העברי.
 שנה ג': זכויות וחובות בכלא מעשיהו.
 ו. מחזילים (פיתיים B.A. בלבד)

אוצרות העובע של גרירת המעצמות

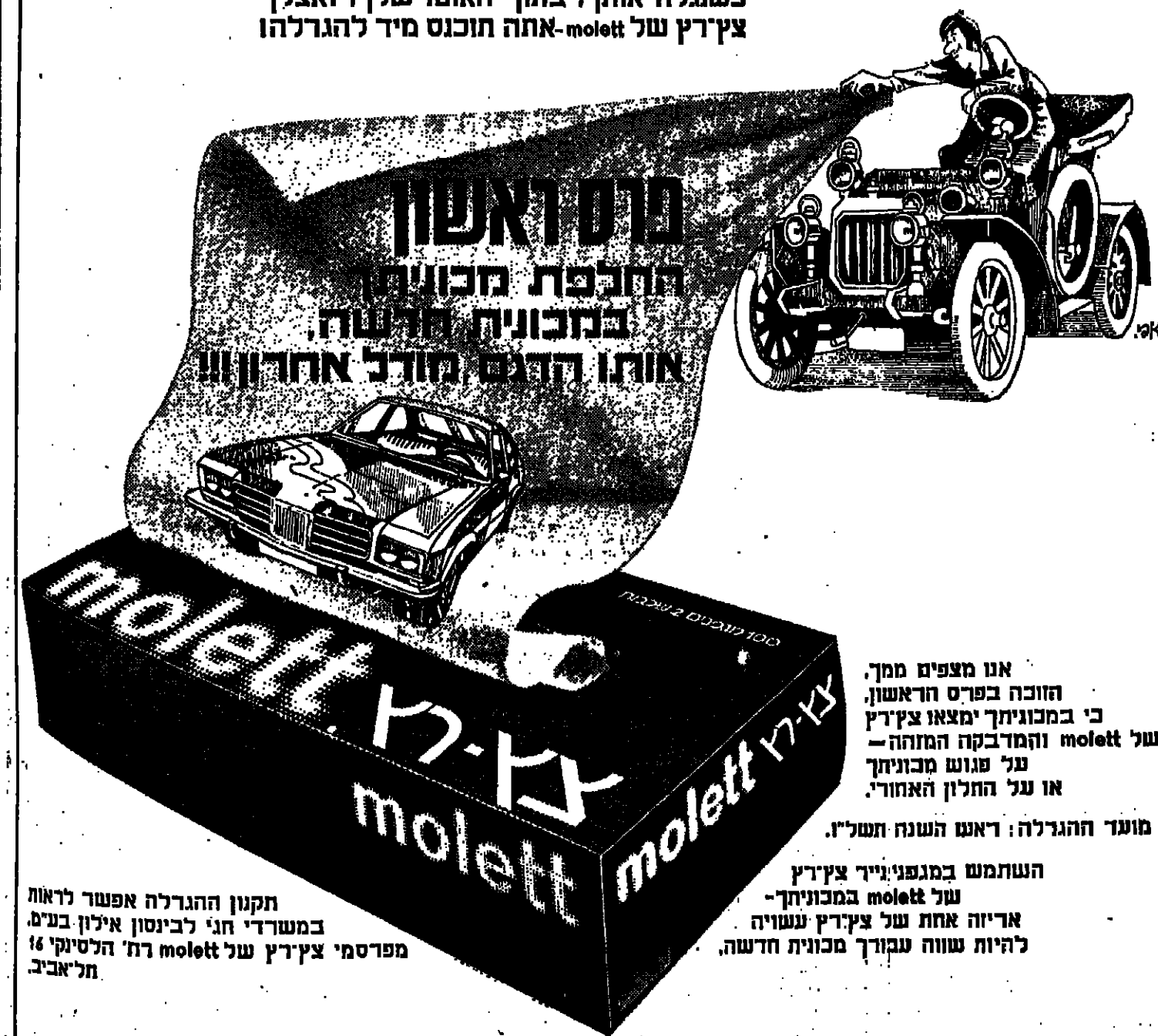
היה חכמה וחוש ארוכת-טווח לגי-אולם.
 אמר, מעט את חכמתך: ודאי שמי-חם לב, אחי גיבורי התהילה הסוביי-טים, כי במעצמה הקאפיטליסטית של ארצות הברית התחלחלו בייצור מני-עות לממדים של פסע בינלאומי. ו-החוצרת מציפה שם את חשונות עד שנשארים עורפים. הלהלה! והנה, זה המצב בארצות הברית מצויים כל ה-מירורים שאנוגן צריפים, ואילו אצי-לנו בברית המועצות נמצאים ויחרי-דים, שארצות הברית מבקשת שנוני-לצאת את גבולות ארצנו. המעצמה האויבת הזו מוכנה להעניק לנו את כל מה שאנחנו חסרים, בתנאי שנשי-חרי יחודים.
 כאן קסן החבר גרישת, שמעם כל חנה בשקט את האוהם וקרא: "חרי זה נפלא, חבר שחובו חנו ליחודים לצאת, ויחית מחות חור ללחם. חרי זה נפלא!"
 איש אחד, במפלג גשם, שעמד מאחרי חנואם, רשם את שמו של גרישת. ש-יחיה, ואילו החבר שחובו הביט בו מבט וועם: "חרי לם-מחשבת בורי-גנית ריקנות" ורעם בקולו, "דע לך-אבל כל חכמתך חסרת-טווח!"
 גרישת, לשי מחקרים של המכון ל-מחצבים, מצויים בברית המועצות ב-כמות מספקת לעשרות שנים. יש להני-עלה שחוב (זה שמו של המרצח) על חכמה המועשרת בדגלים, סקר את חקל הנחלה, והחז: "כולנו מכירים את המולדת הסובייטית הגדולה. חרי-קטטורת של המרולטריין, בתהגה מפי-לחנה האחרת, תצליחה לגלות באר-מת אמא רוסית אוצרות רבים.
 מה אין לנו - גמט סובייטי, מת-כות-אצילות קומוניסטיות, הישט מא-רכסיסטיות ופולטוניות שחור-אחיות-עמים. אבל צרה אחת יש בכל אוצרות הטבע הסובייטיים. צריך לעבוד קשה בכדי לחפיק אותם. יש בעיות. חריין-חיים לא תמיד מתאימים, משלוחים חולכים לאיבוד, החפוק נמוכה והכל מתפרק.
 אבל כל חכשלונו האלה הם שור-לים, כי מצוי ברשות ברית המועצות אוצר טבע שאין שני לו. אוצר-טבע שבעורתי נשיג את כל חרודו לנו ללא עמל מיותר.
 אני מדבר על יחודים.
 "יחודים, לשי מחקרים של המכון ל-מחצבים, מצויים בברית המועצות ב-כמות מספקת לעשרות שנים. יש להני-

מקור: מן האלף

נהגים-שימו לב!

גם אתה עשוי לזכות בדגם חדיש של המכונית שלך- בחבצע הענק של צץ-רץ של molett

זהו מבצע ענק, בו צוותות של אנשי molett יסיירו בכל רחבי הארץ ויחפשו אותך, הוזהג ברכב ומשתמש בצץ-רץ של molett כשנגלה אותך, בתוך האוטו שלך, ואצלך צץ-רץ של molett- אתה תוכנס מיד להגרלה

אנו מצפים ממך, הוכח בפריס הראשון, כי במכוניתך ימצאו צץ-רץ של molett והמדיקה המזהה- על פגוש מכוניתך או על החלון האחורי.

מועד ההגרלה: ראש השנה תשל"ז. השתמש במגפניידי צץ-רץ של molett במכוניתך- אריזה אחת של צץ-רץ עשויה להיות שווה עקורך מכונית חדשה.

תקנון ההגרלה אפשר לראות במשרדי חגי לבינסון אילון בע"מ. מפרסמי צץ-רץ של molett דת' הלטינקי 16 חל"אביב.

molett

צץ-רץ-עוד מוצר איכות של חוגגנה, מפעלי ניר בע"מ, נהרית.

חגי לבינסון אילון

1. "הוא בכל זאת יצור אנושי..." (ולטוכה)

2. "הוא בכל זאת יצור אנושי..." (ולטוכה)

3. "למני שתגיד משהו, אבא, טוב שצדע שהכרתו מרווחה שני מיליון דולרים בשנה!" (ליאירומיא)

4. "למני שתגיד משהו, אבא, טוב שצדע שהכרתו מרווחה שני מיליון דולרים בשנה!" (ליאירומיא)

5. "הוא בכל זאת יצור אנושי..." (ולטוכה)

6. "הוא בכל זאת יצור אנושי..." (ולטוכה)

7. "הוא בכל זאת יצור אנושי..." (ולטוכה)

8. "הוא בכל זאת יצור אנושי..." (ולטוכה)

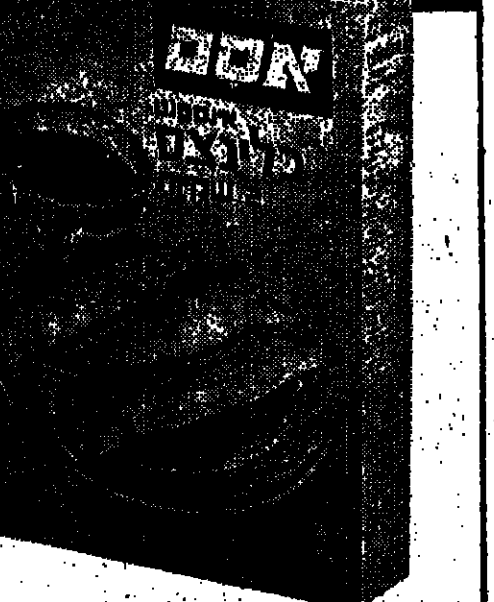
הכרזת מלך

אני, הסבתא והפלינצס של אסם

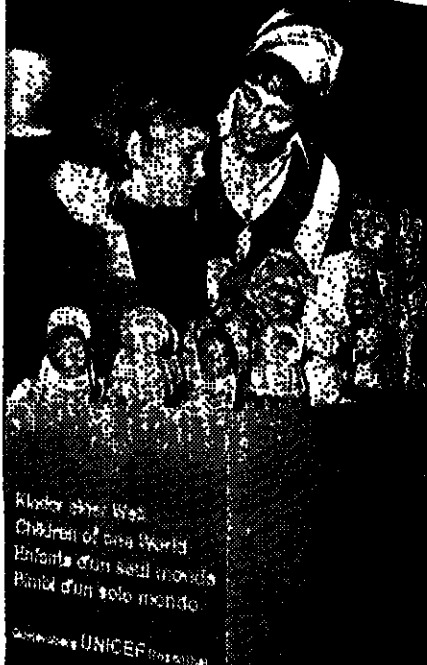
מי לא מתגעגע לבלינצס שסבתא היתה טורחת ומכינה לנו עכשיו סבתא באה אלינו לטעום מן הבלינצס שאני עושה. אותם בלינצס חמים ומחוקים אותו טעם של אז - אלא שאני צריכה לעבוד כמורה. בזכות אסם. בלינצס נוסח הסבתא של אסם, מוכנים תוך דקות ספורות: אני מוסיפה מים או חלב לאבקה, מטגנת חביהיות (והן יוצאות שלמות ולא גרבקות למחבת). וממלאה אותן במילוי גבינה, ריבה או אגוזים. אני גם ממלאה בלינצס אסם עם כבד קצון או סלט ביצים ומגישה כמנה ראשונה ונפלאה. אני נהנית מעצם העשייה וכל בני המשפחה, כולל הסבתא, נהנים מהבלינצס.

ועד משוה חדש והם מאסם פנקייק נוסח אמריקה לגיון ההגשה ולהגדלת המבחר.

זה טוב זה אסם

וליום בני עולם אחד

מרכז הנוער האנטי-נאצי, ילד ארם-עוז, יחד עם חבריו, מומלים על ידי ארבעה סטודנטים של תחילת השנה ליהלום. הילדים בני עולם אחד, ערך מפעל חינוכי, רונטל, טיבצו עזרת למען, יוניצ'י, קרן חינוך לילדים של האו"ם. ממוסד: לוח לאיסון המצנצת את, "לדיה" בני מנסקים העפרים ביותר בבית חורשות, רונטל.

לוחמים ביהנם הסביבה

לוחמים ביהנם הסביבה ויכן לסלק את האשמה? מקידי המינסטריון למלחמה ביהנם האוויר בלונדון פתחו סוף סוף את הבעיה. הם משלימים את האשמה דרך החלון. לפני בניין מס' דרך ברחוב טוטויל בלונדון מונחים כל יום קוטר סאות ריקות של חלב שרידי כריכים, שקיות חם מי שומשום, קוטסאות של סיגיות ותיקים קרועים. ה' כמות לשו ממים כח גדולים, עד כי החללית ה' משרד לא יכלה עוד לשאת את חובי המשרד לראש לקצת יותר נקיון, "הדלן" לשטן קטן על חובי רים ושבים, נאמר בחור.

שומר חוק בן שלוש

אכל שומרי חוק קפדן, ואין פלא, משום שכמות משמש לא אכזר, והלח הוא איש משטרה במונטי (מדינת איבריאנט). בדומה לאביו לובש גם מאט ג'קסון מדי שומרי חוק.

החלליות מופעת מולים כלפי תחביבו זה ירדיו ה' קטנים. למשל מרי קלונדי שטיין, שקיבלה ממנו זה עתה דריח בעד חניה שלא כחוק. כעונש היא לא חש' איל עוד את מכונתה ל' מאט.

מהמטוס לאורוות

קטפשווא (שווייץ) קום כל ויתור מוקפת חיים ושיפת מקור קיני לוחים או חיליות דם מבוהלות על כן יחיו העירייה ונצחתי יחיו ביינס ובגנטי גומי יחיו עשירי מאריה ב' שרת ומינחול היטה ב' יחיו של שווייץ, סוף סוף יחיו חיים ישימי.

שרלוק הולמס היה... אשה

היה אשה, כיוון בו כל התכונות האופייניות ל' נשים צרפתיים, החל בטוב לב וגמור בעקשנות; וכי גם אוליסס, בעל השיא העולמי בערמוניות, היה אשה. בעלת של פלומה, כתה דיטור, טעית, הוא היה אשה, מתוך אהבה אליה החתמנה לנכר ויצא ל' מלחמת טריוויה.

דיטור סיים את מאמרו, קשה ואכזרי לנחות גבר, אני מתנחם רק בכמה פבלי מיני שתחתיו את עקבותי הם בהיסטוריה: קאתרינה השנייה, מאדאם דה סמי מאדור, קליאופטרה, מאדאם קירי.

אולימפיאדה של שגעונות

הביאה יכול עשיר של יי אים משונים ביותר. בין ה' שאר עישן סקוט קיו בעת ובכונה אחת 110 סיגיות תוך 30 שניות וקבע על ידי כך שיא עולמי חדש. שני מתחרים באולימפיאדה 'ה' שחו ברח כשראשם למטה, לא מעטים נכשלו בגסינותיהם לשבור שיאים. מותכם: ריק ג'ונסון, בן 15, שבלע בבת אחת 100 גומי-ליקסס, אך לא שבר עלייו כך את השיא ונשרת שניתוח לכולם כמנה בלתי רגילה של המבוגרים ו' נכלה.

התחל מ'200, משרי געים דרכי השחמט באי לימפיאדה.

לא הציל כבודה של הוגריה

הוא לא עשה זאת, למרות כבודו של הוגריה במדינת הכדורגל: הוס, יושי, או הוגריה.

המסל ומשפט שלמה

מאז שנת 1924 נמצא סל שומרי יקר עשוי כותש יעיל וזלז של 4000 שנה בעת ובכונה אחת בלונדון ב' מארים ובמזואון מטרופולי ליתן בני-יוק: הגוף ב' מארים והראש בני-יוק. במשך שנים רבות נחלו שני המדענים משא ומתן מיצו של גורלו של המסל חות, לבסוף נמצא מוצא ו' חושב הסכם בין שני המוסדות: הראש חודק לגוף חוסל כולו יוחס לסינדיקט שלוש שנים בכל מדעאון.

הקוסם הקצר והזקן ביותר

הקוסם הקצר, הזקן והמסור ביותר של גאנה עישן ברשרת אחרי שיא מלונדון כדי לית את ההופעה הראשונה על ארבת אנגליה. קוטבו היה מרד נכונגל, ובמרכז שאין ברשותו כל 134 חצרות לידה, אך בילו המשוש נקבע על סוף מאורעות שהוא נוכח מילדותו. קוטבו הופיע בלונדון בלחי חומרתו הקבועה.

שפט השופט את השופט

ליורפול שופט מליורפול, מר מ. קאר, הופיע בבית המשפט כנאשם בכיצו שני מעשי גניבה בחנות, בליבר, ה' שופט חדה באשמה, אך חוסף:

לא, גרם למעשי יצר של גניבה, אלא מיניעים מק' צועים. בקריירה שלי כש' מט גודסן לי לזון במעשי גניבה רבים בחנויות, בלי המשופט ביותר, הדבר ש' חודים אחי חמד הוא ש' נתם של נאשם שנים חפים מפשע, רצחו אסוף לר' את האם הגניבה ויא כח קלה, ואם אריש עצמי את-

מליבוני לעיוורים

אלבאני (אורוגווי) במסירה העיבורית באל-באני (מדינת אורוגווי) ה' ענ, במסגרת חשוכות סטרים

מקדא פן אל-אל

هكذا من الأصل

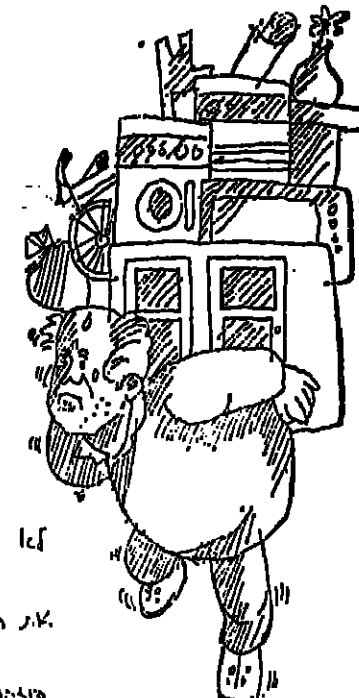
**בוטיק
לצידות
גדולות**
שמלות ומקסי
וגומים חדושים
בדלים עד 54
אופנת
זיכר
תל-אביב
רח' ב'יחודה 102

נקמה מוצר איכות של מפעלי „נקמה”
המפיצים: חב' נורית.

קודם כל, נקה 7
הוא סבון ללא סבון
ופרוש הדבר
כי הוא נוטרילי.
לכן אינו פוגע בחומציות
הטבעית של העור המגינה
עליו בפני חיידקים.
תכונה זו חשובה לעורר מאד
באקלים שלנו.
נקה 7 מנקה את העור
במהירות וביסודיות ואינו מותיר
עליו כל משקע.
לפיכך הוא מאפשר לעור נשימה
חופשית.
גם תכונה זו חשובה לעורר
באקלים שלנו.
נקה 7 אינו מותיר שום
משקע או סימן על דפנות
האמבטיה. אחר הרחצה
אין צורך בשפשוף האמבטיה.
תכונה זו תחבב עליך את
נקה 7 במיוחד.

85 סמים ולילות (מעדיה)

هكذا من الأصل

לא פלא שאתה צוץ, אתה סחם את הכל על עיניך: את האחריות לבני-ביתך, את הבירה על כל הכסף שבה, הסכומים השונים שצוללים לפעול בבני ביתך, תוכנית שאתה צוץ לעצמך באקראי או צוץ לווי, התחזיות היכולות לקרות, לא צוץ.

היתכן ואז סכומים, רבים אחרים, בדרך כלל כשאתה צוץ ביטוח אתה יכול להתחיל בנגד את כל כדור מן הסכומים, ואילו בתוכנית ההיפוכות **לפיכוח** - והאשמה לסכמה, אנו מסירים לעצמנו סוכן פנימי אפס! צוץ רק לבית קטן קטן וסמן איזה סג' ביטוח אין לך?

אנו נשלים על צוץנו את האשמה ואברה בו אתה צוץ, החל בפיצוץ וכלה בהגם ונזקים אחרים, אנו נכתיב לעצמך את כל תכולת הבירה, וכלה בהגדום אנו נכתיב את זך החסד, כלומר גם את הפיץ הנצמד או הפיץ יטן אין אנו מודעים לך כדאי, אתה תקבל את מלא הפטס הכדור לקניית אותו הפיץ הכדור.

נכסא כספי מוזון בדירות קד אסכד ש"י - 4,200 ז"י. נכסא את תשלומי הכדור זך צוץ ש"י - 400 ז"י.

נכסא את הכספי הטלפונים, שכן ואת האשמה בנגד מקרה תאונת להגשיר ופג'א בנגד שטיי, נכסא את האופניים שכן או שך בנגד אהבן או נכסא האופניים.

נכסא את התכשיטים וחפץ הדך שכן ביטוח בנגד כל הסכומים, נכסא את בני ביתך ביטוח תאונות אישיות, נכסא את צוץית הפיץ ביטוח תאונות אישיות.

נכסא אהבן כדאי צוץ אחריות כלפי חלוקים בלשך ביתך.

נכסא אהבן צוץ שיתך צוץ לעצמך שטיי (לבני אדם וכלב) נכסא ונכסא השלום והאשמה שכן בדרך או חלוקת אחרים שכן במקרה של מות מוקדם.

אין אף חברה ביטוח שתקד כל כך חברה אפשרויות בהטבחן, בפזיסה אהב, כלום וחטבות, וזה אתה מחפש פלם בשנה, בהאריך אתה, וכן חסבן כספי נכס, כוח והפזיסה של תבנות **לפיכוח** של "הסנה" בלד מן החסומים שמתעט יש לך? וכלה פזיסה שנותן איסוריות? וכל אהב שאתך צוץ את כולם וכלה שגדל שתכנות

לפיכוח חטבות, כלל ונחה גם כאשר הוא מכלה בפזיסה רק וכן מתקן הפזיסות, שמתעט, רק את אהב ביטוחים שמתעט צוץ להם, שח צוץ "הסנה" להגשיר, לא זה צלסן אסניף "הסנה" הליך ונשתדל לשלם אהב סוכן שמתעט לך אהב שאלה תבנות ביטוח מטמם להגד בתבנות **לפיכוח** שכן. רנה כך אתה ביטוח וחפשי מתקן אהב נישאר לך שכן, כבור, כשש לך **לפיכוח** - יש לך כל ביטוח אהב צוץ.

כלפיכוח

הסנה

חברת ישראלית לביטוח בע"מ. הראשונה בישראל בגודלה, מודימונתה ותכניתיה

הכזא מן האצל

ולהיות נקיים. אז הקימו את 101.
אריק ואנשיו הציתו את הזיק, שהד-
ליק אחרינו את צה"ל מן הקצה אל
הקצה, כפי שהדבר התבטא במלחמת
ששת הימים.

(סוף מעמוד 11)

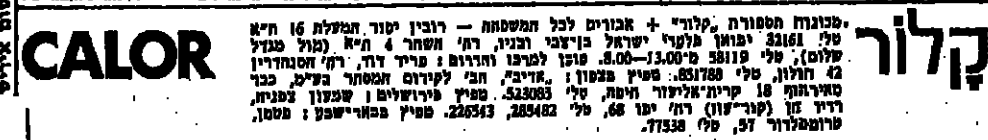
לברוח בשעת קרב. אחת מוצא רבים
מטפלים בנפגעים. וזה רובו לצאת
מקום התחבירות. החיליל חטוב צריך
שהיה לו היגיון, שקודם שי'הס'
תזרז על חסדו, להחליט על החבר
שנפגע. בנפגע ישמלו אלה שהקדים
בכך, ואחר כיבוש העיר, אם אבי'
שיש יצור באמצע התחבירות כדי
לשטף בנפגעים, יורד מסתר הנגז'
הסביבית להשליטל את המצור.
יקטנו ויפגנו יורח אנשים מי'
אבא, שיש תחבירות של רחמות
וויסות, שהיא מכלול.

מאיר מבין, כי הרעיונות זטובים ביותר יכולים להחשב למליצות, אם אין מטמחים את הנכונות הנפשית

קלור מכונת כביסה קטנה
לכל סוגי חבסטים

קלור מכונת כביסה
הזולה והחסכונית ביותר
הניתנת כיום לרכישה

חיסכון בכסף — 599 ל"ו בלבד
— קטנה וקטנה להרכבה ואחזקה
— 5 דקות בלבד והכביסה מוכנה
בחסמל — 300 וואט בלבד.
אחריות מלאה לשנה
ות למשמש — בחשקנה מזיקות
החסמל המובחרות ובכלי שלום

ואתה ?
אני באהות שרשבה. אך אם י
ינו אותי. אצטרף אליהם. מחו
ודחות.
חזק הצטרף.

נסים עזיקרי: „מי הוא מה“

● האופרה הישראלית — מגישה את „הרונת מריצה“, „לוציה די לאמרמור“ ו„ריגולטו“ של ורדי.

במכניזם הייזן, דביסי ובעהובן.

*** בידור**

● **ערב שירי תיאורדיקס (חיאטרון השמש) —**
לזאור יוני וחבורתו.

- תחנה זהב – ערב משירי אסתר ארנב, ירושלים
- אחרים טובים.
- מיטות חושם – כרמלה קורן שרה אח מיטב להיט ברט בכרד, בהשתתפות להקת ריקוד.
- נעים ספני – גדול גני האורן מוסיע עם הגיטריסטי ירי קלינורד ולהקת.
- האנברט (תחאן הירושלמי) – קאברט אסטרי עלה

רובין. מוסיקאי: נפתלי וגנר.

● כי מפתח מפתחומימה - גיזקי ארקיו ולהקה,
בהוסעת פטומימה וחנורת.

● **שעות נוספות (נ. סמל) — רבקה מיכאלי בערב יחיד. שירים ומנוולוגים.**

מקסים של שירים ושמונאים.
מיטורי פוגי (תיאטרון עממי) — להקה כוורת
במיטב לחיטה.
מייזש ונטילטור (תיאטרון עממי) — בודו חוזר
הפגנת המורה.

● שו"ר ערש (תיאטרון עצמאי) - ערנה מילר
ואברהם מור מצחיקים ומשעשעים.

● מום לאחור (ליד) — מועדון "הצועני השורק" ותיקים
● של אלמור, על תבנית — להקת ג'אז בסגנון ויקטוריאני

משה בן יוסף

הם צחקו כשהתיירת
אבל חיש מהר הפך צחוקם להשתוממ

אמנון אינו יודע אנגלית. איך הוא ידבר עם ואמרה?
הוא? כן חשבו, ומה גדולה היתה תפניתם אחרי

רבע של מלח. כשהתחברת גיבשה אלי, וזו עיני
בעוצות בי, העמדתי פנים שאני, מהמס ולבסוף
באנגלית שוטפת, היא שאלה עוד שאלות והמשכנו
איך למדתי לדבר. כלומר, מורה, ואם מעתה
על, השיטה הטבעית? וזהו, מ-1,000,000 איש למדו
שפות בשיטת גולדמן, וזהו, שהגיעה עכשיו אלינו.

מי שיודע את ה"א"ב האנגלי קורא ומבין כבר.

המונטיזם המשוש סמנה חזקה (סמנה) בזה
להאמין שלמדתי במחירות כואת החיירות הבינה
ואני הבנתי אותה.

[illegible]

נחמ	תלמידי	מיוסדים אחרונים	נחמ
נחמ	הכשרה	קריית ביאליק	נחמ
נחמ	האגודה	באר שבע	נחמ
נחמ	היכל התרבות	בית שאן	נחמ
נחמ		חנותת עליון ומזווה	נחמ

תל אביב — הבימה
י' כור הנכרם הזקנה — הקאמרי

מי שמית	—	חכל התרבות
כ לאחוב	—	אלהמבר
הת המלכות	—	צוותא
מולים אחרונים	—	נחמני

ונח
 קור הנברה הוקנה — הביטה
 מצפה רמון — חותנת עליוח נמויות

כחית	—	חיות	—	כחית	—	חיות	—
נחמני	—	נחמני	—	נחמני	—	נחמני	—
מ' התיאטרון	—	מ' התיאטרון	—	מ' התיאטרון	—	מ' התיאטרון	—

[illegible]

ימי סמית	—	אודיטוריום	מ' חתיאמרנו	באר שבע	—	מדינת
				רעננה	—	שליש אלמנות

ה' חבל בינתיים - צוותא | אשקלון - מויסח ונטילטור

הפתיחה 17.10

CONVERSATION

לאקדמאים ולאנשים בעלי השכלה רחבה.
 מספר המקומות מצומצם
 חחרשמה: בבנין, נמסיתה חרצילה" זיבטינסקי 106
 תל אביב, בשעות 8—6 בערב במשרדי מכון "דף",
 וכן קורסים למתחילים ומתקדמים
 בוקר/ערב

גם אתם יכול! מימורו של אמנון הוא טיפוס, גם אתם

דמי הקורט נוחים ואפשר לשלם גם בחשלומים.

אל: "השיטה הטבעית" — מכונים לחוראת שפות.
ת.ד. 4351 תל אביב

אנא שלחו לידי מיד חיסם וללא כל תתחייבות את
החוברת "השיטה הטבעית" — חידון המחיר
לידינו שפות.

כתובת:

39 **ימים ולילות (מעליב)**

هكذا في الأصل

39 ימים ולילות (מעליב)

38 ימים ולילות (מעריב)

אוחי למיטת זמן רב - והספר גול
ממנו זמן יותר מעבר, והיה לי
קשה יותר, ידעתי למת אני מחכי
רובת וסימתי אותו. המילד הוא קר
לינס - והוא נחמד תמיד. אני יוד

במו עיניך תראה כיצד בולדורקר בונה את שרידיך

אומר לך קל (מעמית מר-עולם)

ההרפתקאות של בולדורקר
הוא סדרת ספרים המכילה
הרפתקאות של בולדורקר
הוא סדרת ספרים המכילה
הרפתקאות של בולדורקר
הוא סדרת ספרים המכילה
הרפתקאות של בולדורקר

שובר הזמנה לנשיון היום

שלח עות' חתום למנות בביתך את הבולדורקר במשך 14 יום חתום
אלו: מילקס (ישראל) ג'מ' רח' המלאכה 5 איזור תל-אביב, יחידה 88-59

גם לשלוח לי את מכתב הבולדורקר המכיל את כל המידע
אשר לזכויותי כחבר בנשיון היום. את המכתב יש להשלוח
ל: מילקס (ישראל) ג'מ' רח' המלאכה 5 איזור תל-אביב, יחידה 88-59

אגאטה כריסטי כותבת

לכתוב או להכתוב, מתעשים, מ' שום שהמחשבה מוכרחה להחריכה, זה כמו שמתעשים מכתבת מכתב ארוך למישהו. כמו גנן חורף שחורף את גינתו.

העיסות מופיעות בערך אחר שלי- שרבעים של הספר. יש חודשים שהם איננו טוב, וצריך לחזור ו' לקרוא, שמה שטח העלילה מן ה' דרך, וכשאחזק קרוב לטוף, או זו הרגשה כאילו אתה נכנס לתחת הכרכה ויודע: עוד מעט אניע ה' ביחה, עוד מעט אניע אגמור.

5: - פלומה, הפירע הוא חלק הקל ביותר? והכתבה בריקסאפ, כלום היא קשה יותר מכתבת בפרס נח?

כריסטי: - כתיבה במכונה היא עצמה מעייפת. זה מניף את הנב, מעיף את האצבעות והעיתים אני סובלת מעויותות באצבעות וקשה לי לכתוב במכונה. הדיקטאון מעיף פחות. אבל אתה מחליף לדאוג לדבר ריק שאתה מברר, יש הרגשה ש' אתה חוזר על עצמך - וזה קורח לעיתים קרובות. למשל, כשאני מגי' עז לפרק הבא, אני מכתבת משהו, או משהו את העלילה בכיוון מסוים, ופתאום אני אומרת לעצמי: כן, כבר כתבתי כזאת, אולי רק בפרס הקודם או שלפני הקודם. אני מוכי' רוח לבדוקי, כמוכן, אני עצלה ע' שיו, בשנתי ה-83, בגיל חוזק וקוץ אדם לנוש מכתבת, לצורך עניינים אחרים.

5: - האם את כותבת קטע? כריסטי: - לא כרגע. אבל כתב' תי אשתך, והספר עומד לצאת ל' אור בנובמבר. זו הייתה עבודה קשה למדי, כי נשנתה אצלי מחלת לב שלקחה בה לפני כשנתיים והייתה

חטוף גם אתה * חטפי גם את

נר-החטיף העולמי הנחטף ביותר
החטיף העולמי הנחטף ביותר
החטיף העולמי הנחטף ביותר
החטיף העולמי הנחטף ביותר
החטיף העולמי הנחטף ביותר
החטיף העולמי הנחטף ביותר

האפאפ

החטיף העולמי הנחטף ביותר

כשר פרוח

25 שנה בישראל

החטיף העולמי הנחטף ביותר

חדשון הגיעו דגמי 1975

חדרי שינה מיובאים

דהי' גבעת ברנר

בואו לאולמי התצוגה המרווחים
בגבעתיים - רמת-גן
30 דגמים משועים של חדרי שינה
מטובי היצרנים והמעצבים באירופה

- * חדרי שינה צבעוניים - אולטרא מודרניים
- * חדרי שינה בסגנון קלאסי ועתיק
- * יעוץ ארכיטקטוני והתאמה לדירתך - (ללא תשלום נוסף)
- * חס-פח מיידיה

כפר נח, כנאלסון 113, גבעתיים - רמת-גן, טל. 731143.

שני חודשי נסיון - חינם

מדיים משוחחים על עשרה נשאים, שחם בעלי עיניו הנגזר: בריאות, חפס, ארכיטקטורה, חשוק ה' משוחח, אקולוגיה, אנושי ופולמוס, אומנות, סס בכלל חשוקות ואינפל' ציה, חזא ענינו וספרות אנגלית, כל המגלים חזרה שנת בטר, שחן המגלים חקשות הנצחיות בכל ש' חח, מתרגמות לעברית, כך בו חן מופיעות. מנח האולמן, מר רובט כבן כן, קורס ברמה 8, חכולל מנחות גני זמנו וספרות אנגלית מודרנית. קורס זה מיועד לבוגרי קורס 7.

כתות מתחילות ב' באוקטובר.

אולפן אמריקאי

ישראלים - רח' שלמון 1, כפר ציון
יזמנים - רח' אסתר המלכה 5 (בין ככר ויונגוף לרח' פרישמן)

13 - רח' ביאליק
מחלקת: בימים א'-ה' בשעות 4.00-7.00 אח"ש
מחלקת: ב' ו' בשעות 9.00-11.30 בבוקר

מנח האולמן
מוכי-עליזו משרד החינוך לכל מחוק לחיילים משוחררים.

דהי'ם לכל-גיל בע"ה

מוצר חשבו: עי 18.10 בלבד

שולחנות כתיבה

הנחה 20%

לחשיג בחנויות "כל גיל" תל-אביב: דיונגוף 201, מגדלי 9, בוגרשוב 26, ראשון לציון: רוטשילד 43. בתים: מגדל נחום. פתח-תקוה: חפץ חיים 2.

ובכל יתר עניני "כל גיל" ברחבי הארץ

ROSI

בועליהזי

טוב לך

42 ימים ולילות (מעדיב)

הס 7	הס 7	הס 7	הס 7	הס 7	הס 7
------	------	------	------	------	------

15

[illegible][illegible]